

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 2033/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, kasviöljyn toimittamisesta elintarvikeapuna annetun asetuksen (EY) N:o 1887/96 muuttamisesta 1

* Komission asetus (EY) N:o 2034/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteiden I, II ja III muuttamisesta 2

* Komission asetus (EY) N:o 2035/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, yhteisestä vähennyskertoimesta kullekin A- ja B-luokan toimijalle vuoden 1997 tariffikiintiöstä myönnettävän väliaikaisen banaanimäärän määrittämiseksi (1) 6

* Komission asetus (EY) N:o 2036/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, Norjasta peräisin olevien CN-koodiin 2309 90 31 kuuluvien tuotteiden tariffikiintiön rajoissa tapahtuvaa tuontia vuonna 1995 harjoittaneiden tuojien korvaushakemuksen määräajasta 8

Komission asetus (EY) N:o 2037/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10

Komission asetus (EY) N:o 2038/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 12

Komission asetus (EY) N:o 2039/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 21

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Komission asetus (EY) N:o 2040/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta	24
Komission asetus (EY) N:o 2041/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta	26
Komission asetus (EY) N:o 2042/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	27
Komission asetus (EY) N:o 2043/96, annettu 24 päivänä lokakuuta 1996, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	29
★ Komission direktiivi 96/66/EY, annettu 14 päivänä lokakuuta 1996, rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾	32
★ Neuvoston direktiivi 96/67/EY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1996, pääsystä maahuolinnon markkinoille yhteisön lentoasemilla	36

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

96/614/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 29 päivänä toukokuuta 1996, Italian suunnitelmista julkisista toimenpiteistä Breda Fucine Meridionali SpA -nimisen yrityksen hyväksi ⁽¹⁾**

46

96/615/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 29 päivänä toukokuuta 1996, Institut Français du Pétrolen hyväksi eräistä öljytuotteista perityn veron jatkamiseksi kaudelle 1993—1997 ⁽¹⁾**

53

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2033/96,
annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,
kasviöljyn toimittamisesta elintarvikeapuna annetun asetuksen (EY) N:o 1887/96
muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnasta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 1 kohdan b alakohda,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 1887/96⁽²⁾ avataan tarjouskilpailu kasviöljyn toimittamiseksi elintarvikeapuna; olisi muutettava tiettyjä kyseisen asetuksen liitteessä olevia edellytyksiä,

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1887/96 liitteessä C, D, E erää koskeva 21 kohta seuraavasti:

"21. Toisessa tarjouskilpailussa:

- a) tarjousten esittämiselle asetetun määräajan päättymispäivä: 29.10.1996 kello 12 (Brysselin aikaa)
- b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa: C: 2.—15.12.1996; D: 16.—29.12.1996; E: 30.12.1996—12.1.1997
- c) toimituksen määräpäivä: —"

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 166, 5.7.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 249, 1.10.1996, s. 24

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 2034/96,

annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,

yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteiden I, II ja III muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

osalta enimmäismäärät olisi vahvistettava myös munille, maidolle ja hunajalle,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

penetamaatti (nautakarjan kudokset) olisi lisättävä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen I,

ottaa huomioon yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2010/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 6, 7 ja 8 artiklan,

nykyisin hyväksytyn eläinlääketieteellisen käytön perusteella boorihappo ja boraatit, polysulfatoitu glykosaminyglykaani, rifaksimiini ja taufluvalinaatti olisi lisättävä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen II,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 2377/90 mukaisesti jäämien enimmäismäärät on määritettävä kaikille farmakologisesti vaikuttaville aineille, joita käytetään yhteisössä elintarvikkeita tuottavien eläinten hoitoon tarkoitetuissa eläinlääkkeissä,

jäämien enimmäismäärät olisi vahvistettava vasta, kun eläinlääkekomitea on tutkinut kaikki merkitykselliset tiedot kyseisen aineen jäämien turvallisuudesta eläinperäisten elintarvikkeiden kuluttajille ja jäämien vaikutuksista elintarvikkeiden teolliseen jalostukseen,

vahvistettaessa enimmäismääriä eläinperäisissä elintarvikkeissa oleville eläinlääkejäämille on tarpeen määritellä ne eläinlajit, joissa näitä jäämiä voi esiintyä, sallitut pitoisuudet jokaiselle hoidetusta eläimestä saadulle lihakudokselle (kohdekudos) ja jäämien valvonnan kannalta merkityksellisen jäämän luonne (merkkijäämä),

jäämien valvonnassa yhteisön asianmukaisen lainsäädännön mukaisesti jäämien enimmäismäärät on yleensä vahvistettava maksan ja munuaisten kohdekudoksille; kansainvälisessä kaupassa maksa ja munuaiset yleensä poistetaan ruhosta, ja tämän vuoksi enimmäismäärät olisi vahvistettava myös lihas- ja rasvakudokselle,

jotkut näistä aineista arvioitiin aikaisemmin Euroopan unionin menettelyissä, esimerkiksi elintarvikealan tiedekomiteassa; joidenkin näiden aineiden lisääminen elintarvikkeisiin katsottiin hyväksyttäväksi ja niille myönnettiin E-numero; niiden antaminen elintarvikkeita tuottaville eläimille eläinlääkkeiden osana ei todennäköisesti johda eläinperäisten elintarvikkeiden eläinlääkejäämiin, jotka olisivat merkittävästi erilaisia kuin lisätty aine tai joiden pitoisuus olisi suurempi kuin jos ne olisi lisätty suoraan elintarvikkeeseen; nykyisin hyväksytyn eläinlääketieteellisen käytön perusteella nämä elintarvikkeiden lisäaineiksi hyväksytyt aineet, joilla on voimassa oleva E-numero, olisi lisättävä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen II,

tieteellisten tutkimusten loppuunsaattamiseksi rifaksimiini (nautakarjan maito) olisi lisättävä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen III,

olisi säädettävä tämän asetuksen voimaantuloa edeltävästä 60 päivän määräajasta, jotta jäsenvaltiot voivat tehdä tämän asetuksen säännösten huomioon ottamiseksi tarvittavat mukautukset kyseisten eläinlääkkeiden markkinoille saattamista koskeviin lupiin, jotka on myönnetty neuvoston direktiivin 81/851/ETY⁽³⁾ mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/40/ETY⁽⁴⁾, ja

munivalle siipikarjalle, maitoa tuottaville eläimille ja mehiläisille annettavaksi tarkoitettujen eläinlääkkeiden

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkekomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 269, 22.10.1996, s. 5⁽³⁾ EYVL N:o L 317, 6.11.1981, s. 1⁽⁴⁾ EYVL N:o L 214, 24.8.1993, s. 31

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteet I, II ja III tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2377/90 seuraavasti:

A. Muutetaan liite I seuraavasti:

1. Anti-infektiiviset aineet
- 1.2. Antibiootit
- 1.2.1. Penisilliinit

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Merkkijäämä	Eläinlaji	JEM	Kohdekudos	Muut määräykset
"1.2.1.7. Penatamaatti	Bentsyyli-penisilliini	Naudat	50 µg/kg	Munuaiset, maksa, lihas, rasva	
			4 µg/kg	Maito"	

B. Muutetaan liite II seuraavasti:

1. Epäorgaaniset kemialliset yhdisteet

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Eläinlaji	Muut määräykset
"1.8. Boorihappo ja boraatit	Kaikki elintarvikkeita tuottavat lajit"	

2. Orgaaniset kemialliset yhdisteet

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Eläinlaji	Muut määräykset
"2.34. Polysulfanoitu glykosaminoglykaani	Hevoseläimet	
2.35. Rifaksimini	Naudat	Ainoastaan intramammaariin käyttöön, paitsi jos utareta voidaan käyttää elintarvikkeisiin, ja kohdunsisäiseen käyttöön
2.36. Taufluvalinaatti	Hunajamehiläiset"	

5. Elintarvikkeissa lisäainaina käytetyt aineet

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Eläinlaji	Muut määräykset
"5.1. E-numeroidut aineet	Kaikki elintarvikkeita tuottavat lajit	Ainoastaan aineet, jotka on hyväksytty elintarvikkeiden lisäaineiksi, lukuun ottamatta neuvoston direktiivin 95/2/EY liitteessä III olevassa C-osassa mainittuja säilöntäaineita (*).
(*) EYVL N:o L 61, 18.3.1995, s. 1"		

C. Muutetaan liite III seuraavasti:

- 1. Anti-infektiiviset aineet
- 1.2. Antibiootit
- 1.2.7. Naftaleenirenkaiset ansamysiinit

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Merkkijäämä	Eläinlaji	JEM	Kohdekudos	Muut määräykset
"1.2.7.1. Rifaksimiini	Rifaksimiini	Naudat	60 µg/kg	Maito	Väliaikaisten JEM:ien voimassaolo päättyy 1.6.1998."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2035/96,

annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,

**yhtenäisestä vähennyskertoimesta kullekin A- ja B-luokan toimijalle vuoden 1997
tariffikiintiöstä myönnettävän väliaikaisen banaanimäärän määrittämiseksi**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo, että

banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1409/96⁽⁴⁾, 6 artiklan mukaisesti komissio vahvistaa tarvittaessa vuotuisen tariffikiintiön määrän ja saman asetuksen 3 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden mukaisesti määriteltyjen toimijoiden viitemäärien yhteismäärän perusteella kullekin toimijaluokalle yhtenäisen vähennyskertoimen, jota sovelletaan kunkin toimijan viitemäärään tälle kyseiselle vuodelle myönnettävän määrän vahvistamiseksi,

komissio esitti 4 päivänä huhtikuuta 1995 neuvostolle ehdotuksen asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 404/93 mukauttamisesta yhteisöön tuotavien banaanien vuotuisen tariffikiintiön määrän osalta Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisen vuoksi; komission ponnisteluista huolimatta neuvosto ei ole kuitenkaan toistaiseksi tehnyt päätöstä tariffikiintiön lisäämisestä edellä mainitun ehdotuksen perusteella,

vaikuttamatta neuvoston myöhemmin päättämiin toimenpiteisiin olisi väliaikaisesti vahvistettava A- ja B-luokan toimijoiden viitemäärät vuodeksi 1997, jotta voidaan antaa tuontitodistukset saman vuoden ensimmäisten vuosineljännesten osalta; tämän vuoksi on ilmeisesti aiheellista vahvistaa kullekin toimijaluokalle asetuksen (ETY) N:o 1442/93 6 artiklassa tarkoitettu vähennyskerroin

2 200 000 tonnin suuruisen tariffikiintiön ja asetuksen (ETY) N:o 404/93 19 artiklan 1 kohdassa säädetyn jakamisen perusteella,

näin laskettujen viitemäärien yhteismääräksi saadaan A-luokan toimijoiden osalta 2 433 274 tonnia ja B-luokan toimijoiden osalta 1 403 126 tonnia,

jäsenvaltioiden asetuksen (ETY) N:o 1442/93 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat rekisteröityjen toimijoiden viitemäärien yhteismäärää sekä kunkin toiminnon osalta kaupan pidettyjen banaanien yhteismäärää koskevat tiedot paljastavat, että samaan toimintoon liittyviä määriä on laskettu kahteen kertaan eri toimijoiden hyväksi useissa jäsenvaltioissa,

ottaen huomioon kahteen kertaan lasketut määrät edellä mainittujen tietojen huomioon ottaminen sellaisina kuin tietyt jäsenvaltiot ne ovat toimittaneet johtaisi liian suuren ja tietyille toimijaluokille vahingollisen vähennyskertoimen määrittämiseen; tiettyjen toimijoiden kannalta vahingollisen ja erittäin vaikeasti korjattavissa olevan kohtelun vääristymisen välttämiseksi on tarpeen määrittää viitemäärät jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella sen jälkeen, kun niistä on vähennetty komission arvioimat kahteen kertaan lasketut määrät,

olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten soveltamisesta välittömästi, jotta toimijat voisivat hyödyntää näitä säännöksiä mahdollisimman nopeasti, ja

banaanin hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 404/93 18 ja 19 artiklan tariffikiintiöstä kullekin A- ja B-luokan toimijalle myönnettävä väliaikainen määrä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1997 väliseksi ajaksi saadaan soveltamalla asetuksen (ETY) N:o 1442/93 5 artiklan mukaisesti määritettyyn toimijan viitemäärään yhtenäistä vähennyskerrointa seuraavasti:

— A-luokan toimijat: 0,601248

— B-luokan toimijat: 0,470378.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 47, 25.2.1993, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105⁽³⁾ EYVL N:o L 142, 12.6.1993, s. 6⁽⁴⁾ EYVL N:o L 181, 20.7.1996, s. 13

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen säännökset eivät kuitenkaan rajoita myöhemmistä tarkistuksista aiheutuvien mukautusten tai neuvoston myöhemmin tekemien päätösten seurauksena vahvistettavien toimenpiteiden soveltamista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2036/96,

annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,

Norjasta peräisin olevien CN-koodiin 2309 90 31 kuuluvien tuotteiden tariffikiintiön rajoissa tapahtuvaa tuontia vuonna 1995 harjoittaneiden tuojien korvaushakemuksen määräajasta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön sekä Islannin tasaval-
lan, Norjan kuningaskunnan ja Sveitsin valaliiton välisistä
tiettyjä maataloustuotteita koskevista kirjeenvaihtona
tehtävistä sopimuksista 20 päivänä joulukuuta 1995
tehdyt neuvoston päätöksen 95/582/EY⁽¹⁾ ja erityisesti
sen 2 artiklan,

sekä katsoo, että

yhteisön ja Norjan kuningaskunnan välisen sopimuksen
nojalla 1 päivästä tammikuuta 1995 lähtien kaikille
yhteisön tuojille vahvistettiin vuotuinen Norjasta peräisin
oleva kalanruuan 1 177 tonnin tariffikiintiö, josta on
määrätty mainitun sopimuksen liitteessä II; tässä kiin-
tiössä määrätty tulli on nolla ecua tonnia kohden,

edellä mainitussa päätöksessä 95/582/EY määrätään
kyseisen kiintiön avaamisesta taannehtivasti; kiintiön
soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on vahvis-
tettu komission asetuksessa (EY) N:o 306/96⁽²⁾, vuoden
1995 aikana tietyt yhteisön tuojat ovat tuoneet mainittuja
Norjasta peräisin olevia tuotteita maksamalla kiintiön
ulkopuolella sovellettavan täyden tullin; tietyt tuojat ovat
tämän vuoksi hakenet korvausta maksetuista tulleista
käyttäen todisteena kyseiseen tuontiin liittyviä tulliasiakir-
joja,

nämä tuontimäärät ylittävät kyseisen kiintiön määrän; sen
vuoksi maksettujen tullien korvaaminen on mahdollista
ainoastaan vähennyskerrointa soveltamalla,

kyseisessä kiintiössä tapahtuneen tuonnin määrä vuonna
1995 olisi tiedettävä täsmällisesti korvauksen suorittami-
seksi tuojille; sen vuoksi on suotavaa pyytää kaikkia
näiden tuotteiden tuojia ilmoittamaan kohtuullisen
määräajan kuluessa tuonnin määrä sekä maksettujen

tullien määrä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomai-
sille, jossa tuontitodistukset on annettu vuonna 1995;
kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisten olisi lisäksi
vahvistettava määräaika edellä mainittuja asioita koskevalle
komission yksiköille tehtävälle tiedonannolle, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallinto-
komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tuojen, jotka ovat tuoneet yhteisöön vuoden 1995
aikana Norjasta peräisin olevia CN-koodiin 2309 90 31
kuuluvia tuotteita ja jotka ovat maksaneet niistä tuontitul-
lin, on esitettävä niille tuontitodistukset antaneen jäsen-
valtion viranomaisille, joilla on toimivalta todistusten
antamisessa, maksettujen tullien korvausta koskeva
hakemus sekä perusteena olevat asiakirjat viimeistään 15
päivänä marraskuuta 1996.

Niiden tuojien, jotka ovat jo täyttäneet tämän muodolli-
suuden, ei tarvitse esittää hakemustaan.

2. Viimeistään 10 työpäivää 1 kohdan ensimmäisessä
alakohdassa olevan määräajan päättymisen jälkeen
kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on
ilmoitettava komission yksiköille ja erityisesti maata-
louden pääosastolle (VI-C-2) tuotujen tuotteiden määrät
sekä maksettujen tullien määrät.

3. Edellisissä kohdissa säädettyjen määräaikaisten jälkeen
esitetyt tai tiedoksi annetut hakemukset hylätään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen
jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen viralli-
sessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 327, 30.12.1995, s. 17

⁽²⁾ EYVL N:o L 43, 21.2.1996, s. 1

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2037/96,
annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan
määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1890/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierröksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten

mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL N:o L 249, 1.10.1996, s. 29

⁽³⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
24 päivänä lokakuuta 1996 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 40	204	51,0
	999	51,0
ex 0707 00 30	052	82,2
	999	82,2
0709 90 79	052	98,7
	999	98,7
0805 30 30	052	65,7
	388	66,4
	512	53,8
	524	71,8
	528	62,2
	600	59,8
	999	63,3
0806 10 40	052	95,3
	400	227,1
	999	161,2
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	68,3
	060	62,6
	064	46,6
	400	70,5
	404	73,7
	804	94,2
	999	69,3
0808 20 57	052	73,6
	064	79,4
	999	76,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2038/96,
annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,
maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 228 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämissä rajoissa,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

- maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,
- kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämaihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,
- maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,
- liittymisasiakirjan 228 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,
- häiriöiden välttämistä yhteisön markkinoilla saatava etu,
- suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittautuvat viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainvälisessä

kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;
- b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämaihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;
- c) kolmansissa viejämaissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;
- d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan,

asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko; tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan,

maito- ja maitotuotealan vientitukia koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1466/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1875/96 ⁽⁴⁾, 12 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävän tuen on oltava kahden osan summa, joista toisen tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä ja toisen lisätyn sakkaroosin määrä; viimeksi mainittua osaa on käytettävä kuitenkin vain, jos lisätty sakkaroosi on tuotettu yhteisössä korjatuista sokerijuurikkaista tai sokeriruo'oista; sellaisten CN-koodeihin ex 0402 99 11, ex 0402 99 19, ex 0404 90 51, ex 0404 90 53, ex 0404 90 91 ja ex 0404 90 93 kuuluvien tuotteiden osalta, joiden rasvapitoisuus on enintään 9,5 painoprosenttia ja maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus vähintään 15 painoprosenttia, on ensimmäinen edellä tarkoitettu osa vahvistettava 100 kilogrammalle kokonaista tuotetta; muille CN-koodeihin 0402 ja 0404 kuuluville lisättyä sokeria sisältäville tuotteille kyseinen osa on laskettava kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella; kyseinen perusmäärä on samansuuruinen kuin kokonaisessa tuotteessa oleville maitotuotteille kilogrammalta vahvistettava tuki,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL N:o L 144, 28.6.1995, s. 22

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 247, 28.9.1996, s. 36

toinen osa on laskettava kertomalla sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1599/96⁽²⁾, 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä voimassa olevan tuen perusmäärä kokonaisen tuotteen sakkaroosipitoisuudella,

juustoille myönnettävä tuki lasketaan suoraan kulutukseen tarkoitetuille tuotteille; juuston kuoret ja tähteet eivät ole tätä käyttötarkoitusta vastaavia tuotteita; kaikkien tulkinnallisten epäselvyyksien välttämiseksi olisi täsmennettävä, että juustot, joiden vapaasti rajalla -arvo on alle 230,00 ecua 100 kilogrammalta, eivät saa tukea,

komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88⁽⁴⁾, annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa; näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan,

sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruisiksi,

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 990/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1380/95⁽⁶⁾, kielletään Euroopan talousyhteisön ja Jugoslavian liittota-

savallan (Serbia ja Montenegro) välinen kauppa; tätä kieltoa ei sovelleta tiettyihin tapauksiin, jotka luetellaan tyhjentävästi kyseisen asetuksen 2, 4, 5 ja 7 artiklassa sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 462/96⁽⁷⁾; tämä olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa,

juustojen viennin hallinnon parantamiseksi tuetun viennin uudet rajoitukset huomioon ottaen alennetaan tukea tiettyihin määräpaikkoihin vietävien tiettyjen juustojen osalta, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 804/68 17 artiklassa tarkoitettut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.
2. CN-koodeihin 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 ja 2309 kuuluvien tuotteiden määränpäähän N:o 400 suuntautuvaan vientiin ei vahvisteta tukea.
3. CN-koodiin 0406 kuuluvien tuotteiden määränpäihin N:o 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 ja 804 suuntautuvaan vientiin ei vahvisteta tukea.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4
⁽²⁾ EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 43
⁽³⁾ EYVL N:o L 91, 1.4.1984, s. 71
⁽⁴⁾ EYVL N:o L 28, 1.2.1988, s. 1
⁽⁵⁾ EYVL N:o L 102, 28.4.1993, s. 14
⁽⁶⁾ EYVL N:o L 138, 21.6.1995, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 65, 15.3.1996, s. 1

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 24 päivänä lokakuuta 1996 annettuun
komission asetukseen

(ecua/100 kg nettopaino, jollei toisin ilmoiteta)

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (")	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (")
0401 10 10 000	+	4,748	0402 21 99 600	+	131,29
0401 10 90 000	+	4,748	0402 21 99 700	+	137,24
0401 20 11 100	+	4,748	0402 21 99 900	+	143,96
0401 20 11 500	+	7,340	0402 29 15 200	+	0,6300
0401 20 19 100	+	4,748	0402 29 15 300	+	0,9530
0401 20 19 500	+	7,340	0402 29 15 500	+	1,0040
0401 20 91 100	+	9,775	0402 29 15 900	+	1,0802
0401 20 91 500	+	11,39	0402 29 19 200	+	0,6300
0401 20 99 100	+	9,775	0402 29 19 300	+	0,9530
0401 20 99 500	+	11,39	0402 29 19 500	+	1,0040
0401 30 11 100	+	14,62	0402 29 19 900	+	1,0802
0401 30 11 400	+	22,55	0402 29 91 100	+	1,0878
0401 30 11 700	+	33,87	0402 29 91 500	+	1,1851
0401 30 19 100	+	14,62	0402 29 99 100	+	1,0878
0401 30 19 400	+	22,55	0402 29 99 500	+	1,1851
0401 30 19 700	+	33,87	0402 91 11 110	+	4,748
0401 30 31 100	+	40,34	0402 91 11 120	+	9,775
0401 30 31 400	+	63,00	0402 91 11 310	+	14,00
0401 30 31 700	+	69,47	0402 91 11 350	+	17,15
0401 30 39 100	+	40,34	0402 91 11 370	+	20,85
0401 30 39 400	+	63,00	0402 91 19 110	+	4,748
0401 30 39 700	+	69,47	0402 91 19 120	+	9,775
0401 30 91 100	+	79,18	0402 91 19 310	+	14,00
0401 30 91 400	+	116,37	0402 91 19 350	+	17,15
0401 30 91 700	+	135,80	0402 91 19 370	+	20,85
0401 30 99 100	+	79,18	0402 91 31 100	+	19,31
0401 30 99 400	+	116,37	0402 91 31 300	+	24,65
0401 30 99 700	+	135,80	0402 91 39 100	+	19,31
0402 10 11 000	+	63,00	0402 91 39 300	+	24,65
0402 10 19 000	+	63,00	0402 91 51 000	+	22,55
0402 10 91 000	+	0,6300	0402 91 59 000	+	22,55
0402 10 99 000	+	0,6300	0402 91 91 000	+	79,18
0402 21 11 200	+	63,00	0402 91 99 000	+	79,18
0402 21 11 300	+	95,30	0402 99 11 110	+	0,0475
0402 21 11 500	+	100,40	0402 99 11 130	+	0,0978
0402 21 11 900	+	108,00	0402 99 11 150	+	0,1336
0402 21 17 000	+	63,00	0402 99 11 310	+	16,14
0402 21 19 300	+	95,30	0402 99 11 330	+	19,37
0402 21 19 500	+	100,40	0402 99 11 350	+	25,75
0402 21 19 900	+	108,00	0402 99 19 110	+	0,0475
0402 21 91 100	+	108,78	0402 99 19 130	+	0,0978
0402 21 91 200	+	109,53	0402 99 19 150	+	0,1336
0402 21 91 300	+	110,88	0402 99 19 310	+	16,14
0402 21 91 400	+	118,51	0402 99 19 330	+	19,37
0402 21 91 500	+	121,15	0402 99 19 350	+	25,75
0402 21 91 600	+	131,29	0402 99 31 110	+	0,2094
0402 21 91 700	+	137,24	0402 99 31 150	+	26,81
0402 21 91 900	+	143,96	0402 99 31 300	+	0,4034
0402 21 99 100	+	108,78	0402 99 31 500	+	0,6947
0402 21 99 200	+	109,53	0402 99 39 110	+	0,2094
0402 21 99 300	+	110,88	0402 99 39 150	+	26,81
0402 21 99 400	+	118,51	0402 99 39 300	+	0,4034
0402 21 99 500	+	121,15			

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (")	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (")
0402 99 39 500	+	0,6947	0404 90 29 160	+	136,02
0402 99 91 000	+	0,7918	0404 90 29 180	+	142,66
0402 99 99 000	+	0,7918	0404 90 81 100	+	0,6194
0403 10 11 400	+	4,748	0404 90 81 910	+	0,0475
0403 10 11 800	+	7,340	0404 90 81 950	+	16,00
0403 10 13 800	+	9,775	0404 90 83 110	+	0,6194
0403 10 19 800	+	14,62	0404 90 83 130	+	0,9445
0403 10 31 400	+	0,0475	0404 90 83 150	+	0,9950
0403 10 31 800	+	0,0734	0404 90 83 170	+	1,0703
0403 10 33 800	+	0,0978	0404 90 83 911	+	0,0475
0403 10 39 800	+	0,1462	0404 90 83 913	+	0,0978
0403 90 11 000	+	61,94	0404 90 83 915	+	0,1462
0403 90 13 200	+	61,94	0404 90 83 917	+	0,2255
0403 90 13 300	+	94,45	0404 90 83 919	+	0,3387
0403 90 13 500	+	99,50	0404 90 83 931	+	16,00
0403 90 13 900	+	107,03	0404 90 83 933	+	19,20
0403 90 19 000	+	107,83	0404 90 83 935	+	25,52
0403 90 31 000	+	0,6194	0404 90 83 937	+	26,55
0403 90 33 200	+	0,6194	0404 90 89 130	+	1,0783
0403 90 33 300	+	0,9445	0404 90 89 150	+	1,1746
0403 90 33 500	+	0,9950	0404 90 89 930	+	0,4843
0403 90 33 900	+	1,0703	0404 90 89 950	+	0,6947
0403 90 39 000	+	1,0783	0404 90 89 990	+	0,7918
0403 90 51 100	+	4,748	0405 10 11 500	+	185,37
0403 90 51 300	+	7,340	0405 10 11 700	+	190,00
0403 90 53 000	+	9,775	0405 10 19 500	+	185,37
0403 90 59 110	+	14,62	0405 10 19 700	+	190,00
0403 90 59 140	+	22,55	0405 10 30 100	+	185,37
0403 90 59 170	+	33,87	0405 10 30 300	+	190,00
0403 90 59 310	+	40,34	0405 10 30 500	+	185,37
0403 90 59 340	+	63,00	0405 10 30 700	+	190,00
0403 90 59 370	+	69,47	0405 10 50 100	+	185,37
0403 90 59 510	+	79,18	0405 10 50 300	+	190,00
0403 90 59 540	+	116,37	0405 10 50 500	+	185,37
0403 90 59 570	+	135,80	0405 10 50 700	+	190,00
0403 90 61 100	+	0,0475	0405 10 90 000	+	196,95
0403 90 61 300	+	0,0734	0405 20 90 500	+	173,78
0403 90 63 000	+	0,0978	0405 20 90 700	+	180,73
0403 90 69 000	+	0,1462	0405 90 10 000	+	240,00
0404 90 21 100	+	61,94	0405 90 90 000	+	190,00
0404 90 21 910	+	4,748	0406 10 20 100	+	—
0404 90 21 950	+	13,87	0406 10 20 230	037	—
0404 90 23 120	+	61,94		039	—
0404 90 23 130	+	94,45		099	24,03
0404 90 23 140	+	99,50		400	24,72
0404 90 23 150	+	107,03		...	36,05
0404 90 23 911	+	4,748	0406 10 20 290	037	—
0404 90 23 913	+	9,775		039	—
0404 90 23 915	+	14,62		099	22,36
0404 90 23 917	+	22,55		400	22,99
0404 90 23 919	+	33,87		...	33,54
0404 90 23 931	+	13,87	0406 10 20 610	037	—
0404 90 23 933	+	17,00		039	—
0404 90 23 935	+	20,66		099	41,70
0404 90 23 937	+	24,43		400	50,04
0404 90 23 939	+	25,54		...	62,55
0404 90 29 110	+	107,83			
0404 90 29 115	+	108,54			
0404 90 29 120	+	109,89			
0404 90 29 130	+	117,46			
0404 90 29 135	+	120,05			
0404 90 29 150	+	130,11			

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)
0406 10 20 620	037	—	0406 30 10 150	037	—
	039	—		039	—
	099	45,73		099	5,885
	400	54,87		400	5,885
	...	68,59		...	8,824
0406 10 20 630	037	—	0406 30 10 200	037	—
	039	—		039	—
	099	51,63		099	12,55
	400	61,95		400	12,55
	...	77,44		...	18,82
0406 10 20 640	037	—	0406 30 10 250	037	—
	039	—		039	—
	099	60,59		099	12,55
	400	72,70		400	12,55
	...	90,88		...	18,82
0406 10 20 650	037	—	0406 30 10 300	037	—
	039	—		039	—
	099	63,07		099	18,41
	400	38,26		400	18,41
	...	94,61		...	27,62
0406 10 20 660	+	—	0406 30 10 350	037	—
0406 10 20 810	037	—		039	—
	039	—		099	12,55
	099	9,820		400	12,55
	400	11,78		...	18,82
	...	14,73	0406 30 10 400	037	—
0406 10 20 830	037	—		039	—
	039	—		099	18,41
	099	16,77		400	18,41
	400	20,12		...	27,62
	...	25,15	0406 30 10 450	037	—
0406 10 20 850	037	—		039	—
	039	—		099	26,79
	099	20,33		400	26,79
	400	24,39		...	40,18
	...	30,49	0406 30 10 500	+	—
0406 10 20 870	+	—	0406 30 10 550	037	—
0406 10 20 900	+	—		039	—
0406 20 90 100	+	—		099	12,55
0406 20 90 913	037	—		400	12,55
	039	—		...	18,82
	099	39,59	0406 30 10 600	037	—
	400	47,50		039	—
	...	59,38		099	18,41
0406 20 90 915	037	—		400	18,41
	039	—		...	27,62
	099	52,78	0406 30 10 650	037	—
	400	63,34		039	—
	...	79,17		099	26,79
0406 20 90 917	037	—		400	26,79
	039	—		...	40,18
	099	56,07	0406 30 10 700	037	—
	400	67,29		039	—
	...	84,11		099	26,79
0406 20 90 919	037	—		400	26,79
	039	—		...	40,18
	099	62,67		099	26,79
	400	75,21		400	26,79
	...	94,01		...	40,18
0406 20 90 990	+	—			
0406 30 10 100	+	—			

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)
0406 30 10 750	037	—	0406 30 39 700	037	—
	039	—		039	—
	099	31,78		099	26,79
	400	31,78		400	26,79
	...	47,66		...	40,18
0406 30 10 800	037	—	0406 30 39 930	037	—
	039	—		039	—
	099	31,78		099	26,79
	400	31,78		400	26,79
	...	47,66		...	40,18
0406 30 31 100	+	—	0406 30 39 950	037	—
0406 30 31 300	037	—		039	—
	039	—		099	31,78
	099	5,885		400	31,78
	400	5,885		...	47,66
	...	8,824	0406 30 90 000	037	—
0406 30 31 500	037	—		039	—
	039	—		099	31,78
	099	12,55		400	31,78
	400	12,55		...	47,66
	...	18,82	0406 40 50 000	037	—
0406 30 31 710	037	—		039	—
	039	—		099	58,96
	099	12,55		400	49,60
	400	12,55		...	88,44
	...	18,82	0406 40 90 000	037	—
0406 30 31 730	037	—		039	—
	039	—		099	58,96
	099	18,41		400	49,60
	400	18,41		...	88,44
	...	27,62	0406 90 07 000	037	—
0406 30 31 910	037	—		039	—
	039	—		099	68,69
	099	12,55		400	97,72
	400	12,55		...	103,03
	...	18,82	0406 90 08 100	037	—
0406 30 31 930	037	—		039	—
	039	—		099	72,30
	099	18,41		400	102,86
	400	18,41		...	108,45
	...	27,62	0406 90 08 900	+	—
0406 30 31 950	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	26,79		099	68,69
	400	26,79		400	97,72
	...	40,18		...	103,03
0406 30 39 100	+	—	0406 90 09 900	+	—
0406 30 39 300	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	12,55		099	68,69
	400	12,55		400	97,72
	...	18,82		...	103,03
0406 30 39 500	037	—	0406 90 14 100	037	—
	039	—		039	—
	099	18,41		099	72,30
	400	18,41		400	102,86
	...	27,62		...	108,45
			0406 90 14 900	+	—

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)
0406 90 16 100	037	—	0406 90 35 190	037	30,47
	039	—		039	30,47
	099	68,69		099	75,47
	400	97,72		400	79,25
	...	103,03		...	113,21
0406 90 16 900	+	—	0406 90 35 990	037	—
0406 90 21 900	037	—		039	—
	039	—		099	57,56
	099	70,69		400	60,44
	400	66,96		...	86,34
	...	106,04	0406 90 37 000	037	—
0406 90 23 900	037	—		039	—
	039	—		099	74,25
	099	48,04		400	102,86
	400	27,93		...	111,38
	...	72,06	0406 90 61 000	037	42,75
0406 90 25 900	037	—		039	42,75
	039	—		099	82,02
	099	58,34		400	86,12
	400	31,81		...	123,03
	...	87,51	0406 90 63 100	037	39,07
0406 90 27 900	037	—		039	39,07
	039	—		099	67,25
	099	48,04		400	100,88
	400	27,93		...	100,88
	...	72,06	0406 90 63 900	037	31,07
0406 90 31 119	037	—		039	31,07
	039	—		099	46,62
	099	45,07		400	69,93
	400	34,60		...	69,93
	...	67,61	0406 90 69 100	+	—
0406 90 31 151	037	—		037	—
	039	—		039	—
	099	42,01		099	51,51
	400	32,34		400	77,27
	...	63,02	0406 90 69 910	...	77,27
0406 90 31 159	+	—		037	—
	037	—		039	—
	039	—		099	70,37
	099	45,07		400	73,89
	400	34,60		...	105,56
0406 90 33 119	...	67,61	0406 90 73 900	037	—
	037	—		039	—
	039	—		099	70,37
	099	45,07		400	73,89
	400	34,60	0406 90 75 900	...	105,56
0406 90 33 151	...	67,61		037	—
	037	—		039	—
	039	—		099	58,71
	099	42,01		400	33,48
	400	32,34		...	88,06
0406 90 33 159	...	63,02	0406 90 76 100	037	—
	+	—		039	—
	037	—		099	43,06
	039	—		400	27,27
	099	39,83		...	64,59
0406 90 33 919	400	30,57	0406 90 76 300	037	—
	...	59,74		039	—
	037	—		099	52,73
	039	—		400	30,26
	099	39,08	0406 90 76 500	...	79,09
0406 90 33 951	400	30,08		037	—
	...	58,62		039	—
	037	—		099	52,73
	039	—		400	34,92
	099	39,08		...	79,09

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)
0406 90 78 100	037	—	0406 90 86 400	037	—
	039	—		039	—
	099	43,06		099	49,09
	400	27,27		400	51,54
	...	64,59		...	73,63
0406 90 78 300	037	—	0406 90 86 900	037	—
	039	—		039	—
	099	52,73		099	57,63
	400	30,26		400	60,52
	...	79,09		...	86,45
0406 90 78 500	037	—	0406 90 87 100	+	—
	039	—	0406 90 87 200	037	—
	099	52,73		039	—
	400	34,92		099	36,61
	...	79,09		400	38,44
0406 90 79 900	037	—		...	54,92
	039	—	0406 90 87 300	037	—
	099	53,45		039	—
	400	28,91		099	40,13
	...	80,17		400	42,13
0406 90 81 900	037	—		...	60,19
	039	—	0406 90 87 400	037	—
	099	57,56		039	—
	400	60,44		099	45,41
	...	86,34		400	47,68
0406 90 85 910	037	30,47		...	68,11
	039	30,47	0406 90 87 951	037	—
	099	75,47		039	—
	400	79,25		099	66,49
	...	113,21		400	69,82
0406 90 85 991	037	—		...	99,74
	039	—	0406 90 87 971	037	—
	099	57,56		039	—
	400	60,44		099	55,36
	...	86,34		400	51,74
0406 90 85 995	037	—		...	83,04
	039	—	0406 90 87 972	099	21,09
	099	59,92		400	20,55
	400	31,81		...	31,64
	...	89,88	0406 90 87 979	037	—
0406 90 85 999	+	—		039	—
0406 90 86 100	+	—		099	55,36
0406 90 86 200	037	—		400	36,22
	039	—		...	83,04
	099	39,59	0406 90 88 100	+	—
	400	41,57		037	—
	...	59,38		039	—
0406 90 86 300	037	—		099	39,59
	039	—		400	41,57
	099	43,39		...	59,38
	400	45,56	0406 90 88 300	037	—
	...	65,08		039	—
				099	43,39
				400	45,56
				...	65,08

Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)	Tuotekoodi	Määräpaikka (*)	Tuen määrä (**)
2309 10 15 010	+	—	2309 90 35 010	+	—
2309 10 15 100	+	—	2309 90 35 100	+	—
2309 10 15 200	+	—	2309 90 35 200	+	—
2309 10 15 300	+	—	2309 90 35 300	+	—
2309 10 15 400	+	—	2309 90 35 400	+	—
2309 10 15 500	+	—	2309 90 35 500	+	—
2309 10 15 700	+	—	2309 90 35 700	+	—
2309 10 19 010	+	—	2309 90 39 010	+	—
2309 10 19 100	+	—	2309 90 39 100	+	—
2309 10 19 200	+	—	2309 90 39 200	+	—
2309 10 19 300	+	—	2309 90 39 300	+	—
2309 10 19 400	+	—	2309 90 39 400	+	—
2309 10 19 500	+	—	2309 90 39 500	+	—
2309 10 19 600	+	—	2309 90 39 600	+	—
2309 10 19 700	+	—	2309 90 39 700	+	—
2309 10 19 800	+	—	2309 90 39 800	+	—
2309 10 70 010	+	—	2309 90 70 010	+	—
2309 10 70 100	+	14,58	2309 90 70 100	+	14,58
2309 10 70 200	+	19,44	2309 90 70 200	+	19,44
2309 10 70 300	+	24,30	2309 90 70 300	+	24,30
2309 10 70 500	+	29,16	2309 90 70 500	+	29,16
2309 10 70 600	+	34,02	2309 90 70 600	+	34,02
2309 10 70 700	+	38,88	2309 90 70 700	+	38,88
2309 10 70 800	+	42,77	2309 90 70 800	+	42,77

(*) Määräpaikkaa koskevat koodinumerot esitetään komission asetuksen (EY) N:o 68/96 liitteessä (EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 6).

Kuitenkin koodiin "099" sisältyvät kaikki määräpaikkakoodit 053—096.

Kun on kyse muusta kuin kullekin "tuotekoodille" ilmoitetusta määräpaikasta, sovellettava tuen määrä ilmoitetaan merkinnällä "".

Merkinnällä "+" ilmoitetaan, että tuen määrää sovelletaan mihin tahansa muuhun kuin 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun määräpaikkaan suuntautuvaan vientiin.

(**) Tukea voidaan myöntää Jugoslavian liitotasavaltaan (Serbia ja Montenegro) suuntautuvaan vientiin ainoastaan asetuksissa (ETY) N:o 990/93, sellaisena ja (EY) N:o 462/96 säädetyt ehtoja noudattaen.

Huomio: Tuotekoodit ja niihin liittyvät alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL N:o L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2039/96,**annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,****viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa, sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 990/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1380/95⁽⁴⁾, kielletään Euroopan yhteisön ja Jugoslavian liittotasavallan (Serbia ja Montenegro) välinen kauppa; tätä kieltoa ei sovelleta tiettyihin tapauksiin, jotka luetellaan tyhjentävästi asetuksen 2, 4, 5 ja 7 artiklassa sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 462/96⁽⁵⁾; tämä olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa, ja

sekä katsoo, että

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 95/96⁽⁷⁾, 1 artiklassa tarkoitetut tekijät,*1 artikla*

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37⁽³⁾ EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 7⁽⁴⁾ EYVL N:o L 18, 24.1.1996, s. 10⁽⁵⁾ EYVL N:o L 102, 28.4.1993, s. 14⁽⁶⁾ EYVL N:o L 138, 21.6.1995, s. 1⁽⁷⁾ EYVL N:o L 65, 15.3.1996, s. 1

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 24 päivänä lokakuuta 1996 annettuun komission asetukseen

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä (2)	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä (2)
0709 90 60 000	—	—	1101 00 11 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1101 00 15 100	01	17,00
1001 10 00 200	—	—	1101 00 15 130	01	16,50
1001 10 00 400	—	—	1101 00 15 150	01	15,00
1001 90 91 000	—	—	1101 00 15 170	01	14,00
1001 90 99 000	01	0	1101 00 15 180	01	13,00
1002 00 00 000	01	0	1101 00 15 190	—	—
1003 00 10 000	—	—	1101 00 90 000	—	—
1003 00 90 000	01	0	1102 10 00 500	01	41,00
1004 00 00 200	—	—	1102 10 00 700	—	—
1004 00 00 400	—	—	1102 10 00 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 200	01	17,00 (3)
1005 90 00 000	—	—	1103 11 10 400	—	— (3)
1007 00 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1008 20 00 000	—	—	1103 11 90 200	01	17,00 (3)
			1103 11 90 800	—	—

(1) Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat.

(2) Jugoslavian liittotasavaltaan (Serbia ja Montenegro) suuntautuvaan vientiin myönnetään tukea ainoastaan asetuksissa (ETY) N:o 990/93, sellaisena kuin se on muutettuna, ja (EY) N:o 462/96 säädetyin edellytyksin.

(3) Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, (EYVL N:o L 214, 30.7.1992, s. 20).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2040/96,
annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin; tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 95/96⁽⁴⁾, sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen; tämä kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää korjauskertoimen eriyttämistä määräpaikan mukaan,

korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen; kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁶⁾, 1 artiklassa määriteltyjä edustavia markkinakursseja käytetään kolmannen maan valuuttana ilmoitetun määrän muuntamiseen ja niiden perusteella määritetään jäsenvaltioiden valuuttojen maatalouden muuntokurssit; muuntokurssien vahvistamista ja soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1068/93⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1482/96⁽⁸⁾,

edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21
⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37
⁽³⁾ EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 7
⁽⁴⁾ EYVL N:o L 18, 24.1.1996, s. 10

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1
⁽⁶⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1
⁽⁷⁾ EYVL N:o L 108, 1.5.1993, s. 106
⁽⁸⁾ EYVL N:o L 188, 27.7.1996, s. 22

LIITE

**viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 24 päivänä lokakuuta 1996
annettuun komission asetukseen**

(ecua/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Kuluva 10	1. jakso 11	2. jakso 12	3. jakso 1	4. jakso 2	5. jakso 3	6. jakso 4
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat,

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL N:o L 214, 30.7.1992, s. 20).

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2041/96,
annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1516/95⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa; näin lasketut tuotantotuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän ja/tai ohran hinta muuttuu merkittävästi,

on syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotuki vahvistetaan 19,12 ecuksi tonnilta.

2. Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu, tonneina ohra- tai kauratärkkelystä ilmaistu tuotantotuki vahvistetaan 13,38 ecuksi tonnilta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL N:o L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 159, 1.7.1993, s. 112

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 49

**KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 2042/96,
annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,
viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettävään viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95⁽³⁾ 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuotteista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan,

tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maail-

manmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat,

tuen laskemisen perusteena olisi tällä hetkellä kuitenkin suotavaa käyttää rehuseoksissa yleisesti käytettyjen raaka-aineiden hinnoissa yhteisön markkinoilla ja maailmanmarkkinoilla todettua eroa, mikä mahdollistaa mainittujen tuotteiden viennin taloudellisten edellytysten selkeämmän huomioon ottamisen,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 990/93⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1380/95⁽⁵⁾, kielletään Euroopan yhteisön ja Jugoslavian liittotasavallan (Serbia ja Montenegro) välinen kauppa; tätä kieltoa ei sovelleta tiettyihin tapauksiin, jotka luetellaan tyhjentävästi asetuksen 2, 4, 5 ja 7 artiklassa sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 462/96⁽⁶⁾; tämä olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusten (ETY) N:o 1766/92 ja (EY) N:o 1517/95 soveltamisalaan kuuluvien rehuseosten vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 51

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 102, 28.4.1993, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 138, 21.6.1995, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 65, 15.3.1996, s. 1

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 24 päivänä lokakuuta 1996 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi ⁽¹⁾:

2309 10 11 000, 2309 10 13 000, 2309 10 31 000,
2309 10 33 000, 2309 10 51 000, 2309 10 53 000,
2309 90 31 000, 2309 90 33 000, 2309 90 41 000,
2309 90 43 000, 2309 90 51 000, 2309 90 53 000.

(*ecua/tonni*)

Viljatuotteet ⁽²⁾	Tuen määrä ⁽³⁾
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	36,65
Viljatuotteet ⁽²⁾ , lukuun ottamatta maissia ja maissi- pohjaisia tuotteita	17,84

⁽¹⁾ Tuotekoodit määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 3846/87 (EYVL N:o L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 5 jaksossa.

⁽²⁾ Tukea varten otetaan huomioon ainoastaan viljatuotteista lähtöisin oleva tarkkelys.

Viljatuotteina pidetään yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 0709 90 60 ja 0712 90 19, 10 ryhmän, nimikkeiden 1101, 1102, 1103 ja 1104 tuotteita, lukuun ottamatta alanimikkeen 1104 30 tuotteita ja alanimikkeisiin 1904 10 10 ja 1904 10 90 kuuluvien viljatuotteiden sisältöä. Yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeiden 1904 10 10 ja 1904 10 90 viljatuotesisältöä pidetään yhtä suurena kuin valmiiden tuotteiden painoa.

Tukea ei myönnetä viljoille, joiden tarkkelyksen alkuperää ei voida selvästi määrittää analyyseissä.

⁽³⁾ Jugoslavian liittotasavaltaan (Serbia ja Montenegro) suuntautuvaan vientiin voidaan myöntää vientitukea ainoastaan, jos asetuksessa (ETY) N:o 990/93, sellaisena kuin se on muutettuna, sekä asetuksessa (EY) N:o 462/96 vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2043/96,

annettu 24 päivänä lokakuuta 1996,

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla,

vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1518/95⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95⁽⁵⁾, 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan,

koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän,

maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 990/93⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1380/95⁽⁷⁾, kielletään Euroopan yhteisön ja Jugoslavian liittotasavallan (Serbia ja Montenegro) välinen kauppa; tätä kieltoa ei sovelleta tiettyihin tapauksiin, jotka luetellaan tyhjentävästi asetuksen 2, 4, 5 ja 7 artiklassa sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 462/96⁽⁸⁾; tämä olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa,

tietty maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL N:o L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 147, 30.6.1995, s. 55

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 25

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 102, 28.4.1993, s. 14

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 138, 21.6.1995, s. 1

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 65, 15.3.1996, s. 1

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä lokakuuta 1996.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 24 päivänä lokakuuta
1996 annettuun komission asetukseen

(ecua/t)		(ecua/t)	
Tuotekoodi	Tuen määrä (¹)	Tuotekoodi	Tuen määrä (¹)
1102 20 10 200 (²)	51,31	1104 23 10 100	54,98
1102 20 10 400 (²)	43,98	1104 23 10 300	42,15
1102 20 90 200 (²)	43,98	1104 29 11 000	6,51
1102 90 10 100	43,94	1104 29 51 000	6,38
1102 90 10 900	29,88	1104 29 55 000	6,38
1102 90 30 100	48,35	1104 30 10 000	1,60
1103 12 00 100	48,35	1104 30 90 000	9,16
1103 13 10 100 (²)	65,97	1107 10 11 000	11,36
1103 13 10 300 (²)	51,31	1107 10 91 000	52,14
1103 13 10 500 (²)	43,98	1108 11 00 200	12,76
1103 13 90 100 (²)	43,98	1108 11 00 300	12,76
1103 19 10 000	30,02	1108 12 00 200	58,64
1103 19 30 100	45,40	1108 12 00 300	58,64
1103 21 00 000	6,51	1108 13 00 200	58,64
1103 29 20 000	29,88	1108 13 00 300	58,64
1104 11 90 100	43,94	1108 19 10 200	70,22
1104 12 90 100	53,72	1108 19 10 300	70,22
1104 12 90 300	42,98	1109 00 00 100	0,00
1104 19 10 000	6,51	1702 30 51 000 (³)	60,80
1104 19 50 110	58,64	1702 30 59 000 (³)	46,54
1104 19 50 130	47,65	1702 30 91 000	60,80
1104 21 10 100	43,94	1702 30 99 000	46,54
1104 21 30 100	43,94	1702 40 90 000	46,54
1104 21 50 100	58,58	1702 90 50 100	60,80
1104 21 50 300	46,86	1702 90 50 900	46,54
1104 22 20 100	42,98	1702 90 75 000	63,71
1104 22 30 100	45,66	1702 90 79 000	44,22
		2106 90 55 000	46,54

(¹) Tukea voidaan myöntää Jugoslavian liittotasavaltaan (Serbia ja Montenegro) suuntautuvaan vientiin ainoastaan asetuksissa (ETY) N:o 990/93, sellaisena kuin se on muutettuna, ja (EY) N:o 462/96 säädetyjä ehtoja noudattaen.

(²) Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

(³) Tuet myönnetään asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL N:o L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION DIREKTIIVI 96/66/EY,
annettu 14 päivänä lokakuuta 1996,
rehujen lisäaineista annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 96/51/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

direktiivissä 70/524/ETY säädetään, että liitteiden sisältöä on säännöllisesti mukautettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen; liitteistä on tehty koonnelman komission direktiivillä 91/248/ETY⁽³⁾,

ryhmiin "kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet" kuuluvia lisäaineita on kokeiltu uusiin käyttötarkoituksiin onnistuneesti tietyissä jäsenvaltioissa; nämä uudet käyttötavat olisi sallittava väliaikaisesti kansallisesti siihen asti, kunnes ne voidaan sallia koko yhteisössä,

Tšernobylin onnettomuus aiheutti radioaktiivisia cesium-laskeumia, jotka saastuttivat rehua eräillä Pohjois-Euroopan alueilla; ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ja ennaltaehkäisevien toimien toteuttamiseksi radioaktiivisten cesium-nuklidien aiheuttamaa saastumista vastaan olisi luotava uusi lisäaineryhmä, "radionuklideja sitovat aineet"; tietyissä jäsenvaltioissa on kokeiltu onnistuneesti uutta lisäainetta, joka vähentää huomattavasti tähän ryhmään kuuluvien eläinten saamien cesium-nuklidien absorboitumista; tämä uusi lisäaine olisi sallittava väliaikaisesti kansallisesti siihen asti, kunnes se voidaan sallia koko yhteisössä,

liitteessä II lueteltujen ja sen perusteella kansallisella tasolla sallittavien eri lisäaineiden tutkimusta ei ole saatu päätökseen; sen vuoksi on tarpeen pidentää näiden aineiden sallimiselle asetettua määräaikaa määrätyksi ajanjaksoksi, ja

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 70/524/ETY liitteet tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on tehtävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaa kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä lokakuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 39

⁽³⁾ EYVL N:o L 124, 18.5.1991, s. 1

LIITE

1. Liitteessä I:

1.1 "Koskee vain englanninkielistä toisintoa."

2. Liitteessä II:

2.1 A osassa "Antibiootit"

2.1.1 korvataan kohdan N:o 30 "Virginiamysiini" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Emakot" osalta

2.1.2 korvataan kohdan N:o 31 "Sinkkibasitrasini" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" kussakin tapauksessa päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmien "Teuraskananpojat" ja "Siat" osalta

2.1.3 korvataan kohdan N:o 32 "Ardasiini" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Teuraskananpojat" osalta.

2.2 D osassa "Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet"

2.2.1 korvataan kohdan N:o 25 "Halofuginoni" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "12.7.1997" eläinryhmän "Kananuorikot" osalta

2.2.2 a) korvataan kohdan N:o 26 "Salinomysiiniinatrium" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Lihakaniniit" osalta

b) täydennetään kohta n:o 26 "Salinomysiiniinatrium" seuraavasti:

N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäis-ikä	Vähimmäis-pitoisuus		Enimmäis-pitoisuus	Muut määräykset	Määräaika
					mg/kg täysrehua				
			"Kananuorikot	12 viikkoa	30	50		Käyttöohjeissa oleva merkintä: — 'Vaarallista hevoseläimille' — 'Tämä rehu sisältää ionofori-ryhmään kuuluvaa lisäainetta, samanaikainen käyttö tiettyjen lääkkeiden (esim, tiamuliinin) kanssa voi olla vaarallista.'	30.11.1997"

c) "Koskee vain englanninkielistä toisintoa."

2.2.3 korvataan kohdan N:o 27 "Diklatsunili" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Kalkkunat" osalta

2.2.4 Lisätään kohta seuraavasti:

N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäis- ikä	Vähimmäis- pitoisuus	Enimmäis- pitoisuus	Muut määräykset	Määräaika
"28	Maduramisiini- ammonium	$C_{47}H_{83}O_{17}N$ (Polyeterimonokarboaktyliha- pon ammoniumsuola, jota <i>Acti- nomadura yumaensis</i> tuottaa)	Kalkkunat	16 viikkoa	5	5	Käyttö kielletty viimeistään 5 vrk ennen teurastusta. Käyttöohjeissa olava merkintä: — 'Vaarallista hevoseläimille' — 'Tämä rehu sisältää ionofori- ryhmään kuuluvaa lisäainet- ta, samanaikainen käyttö tiettyjen lääkkeiden (esim., tiamuliinin) kanssa voi olla vaarallista.'	30.11.1997"

3. Korvataan F osan "Väriaineet, pigmentit mukaan lukien" kohdan N:o 11 "Phaffia rhodozyma, jonka astaksantiinipitoisuus on suuri" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Lohet, taimenet" osalta.

4. L osassa "Sideaineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet"

4.1 korvataan kohdan N:o 1 "Kalsiumaluminaatti, synteettinen" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "12.7.1997" eläinryhmien "Lypsylehmät, lihakarja, vasikat, karitsat, kilit" osalta

4.2 korvataan kohdan N:o 2 "Natoliitti-fonoliitti" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997".

5. Korvataan N osan "Entsyymit" kohdan N:o 1 "3-Fytaaasi (EY 3.1.3.8)" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" kussakin tapauksessa päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmien "Siat (kaikki eläinryhmät)" ja "Kanat (kaikki eläinryhmät)" osalta.

6. O osassa "Mikro-organismit"

6.1 korvataan kohdan N:o 1 "Bacillus cereus var. *toyo*i (CNCM I-1012/NCIB 40112)" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" kussakin tapauksessa päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmien "Porsaas", "Siat" ja "Emakot" osalta

6.2 korvataan kohdan N:o 2 "Bacillus licheniformis (DSM 5749)/Bacillus subtilis (DSM 5750) (suhteessa 1/1)" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" kussakin tapauksessa päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Porsaas" osalta

6.3 korvataan kohdan N:o 3 "Saccharomyces cerevisiae (NCYC Sc 47)" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmän "Lihakarja" osalta

6.4 korvataan kohdan N:o 4 "Bacillus cereus (ATCC 14893/CIP 5832)" sarakkeessa "Määräaika" oleva päivämäärä "30.11.1996" kussakin tapauksessa päivämäärällä "30.11.1997" eläinryhmien "Lihakarja" ja "Siitoskaniinit" osalta.

7. Lisätään seuraava ryhmä ja seuraava kohta:

N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäis-ikä	Vähimmäis- pitoisuus	Enimmäis- pitoisuus	Muut määräykset	Määräaika
					mg/kg täysrehua			
1.	"P. Radionuklideja sitovat aineet							
1.1.	Radioaktiivista cesiumia (¹³⁷ Cs ja ¹³⁴ Cs) sitovat aineet							
1.1.1.	Ammoniumrauta(III) heksasyanoferraatti(II)	NH ₄ Fe(III)Fe(II)(CN) ₆	Märehtijät (kotieläiminä pidettävät ja luonnonvaraiset) Vasikat, jotka eivät ole alkaneet märehtyä Karitsat, jotka eivät ole alkaneet märehtyä Kilit, jotka eivät ole alkaneet märehtyä Siat (kotieläiminä pidettävät ja luonnonvaraiset)	— — — — —	50 500	Käyttöohjeissa oltava merkintä: 'Ammoniumrauta(III) heksasyanoferraatti(II) päiväännoksen määrän on oltava 10 kg:n ruu- miinpainoa kohti 10 mg:n ja 150 mg:n välillä'	30.11.1997 30.11.1997 30.11.1997 30.11.1997 30.11.1997"	

NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/67/EY,

annettu 15 päivänä lokakuuta 1996,

pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 84 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- (1) yhteisö on luonut asteittain yhteisen lentoliikennepolitiikan sisämarkkinoiden toteuttamiseksi perustamissopimuksen 7 a artiklan mukaisesti tavoitteenaan taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen pysyvä edistäminen,
- (2) perustamissopimuksen 59 artiklassa vahvistetaan tavoitteeksi poistaa rajoitukset, jotka koskevat vapautta tarjota palveluja; perustamissopimuksen 61 artiklan mukaisesti tämä tavoite on saavutettava yhteisellä liikennepolitiikalla,
- (3) neuvoston asetuksilla (ETY) N:o 2407/92⁽⁴⁾, (ETY) N:o 2408/92⁽⁵⁾ ja (ETY) N:o 2409/92⁽⁶⁾ tämä tavoite on toteutettu varsinaisten lentoliikennepalvelujen osalta,
- (4) maahuolintapalvelut ovat välttämättömiä lentoliikennemuodon moitteettomalle toiminnalle, ja ne edesauttavat olennaisesti lentoliikenteen infrastruktuurin tehokasta käyttöä,
- (5) maahuolinnan markkinoiden avaaminen on toimenpide, jonka pitäisi auttaa lentoyhtiöitä alentamaan käyttökustannuksia ja parantamaan käyttäjille tarjottavien palvelujen laatua,
- (6) toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi on välttämättöntä toteuttaa pääsy maahuolinnan markkinoille yhteisön puitteissa, samalla kun jäsenvaltioille ane-

taan mahdollisuus ottaa huomioon alan erityispiirteet,

- (7) kesäkuussa 1994 antamassaan tiedonannossa "Tie Euroopan siviili-ilmailun tulevaisuuteen" komissio ilmaisi aikomuksensa tehdä vuoden 1994 loppuun mennessä maahuolinnan markkinoille pääsyn toteuttamiseksi yhteisön lentokentillä aloite; Euroopan siviili-ilmailun tilanteesta 24 päivänä lokakuuta 1994 hyväksytyssä neuvoston päätöslauselmassa⁽⁷⁾ vahvistetaan se, että markkinoita avattaessa on tarpeen ottaa huomioon lentoasemilla vallitsevan tilanteen asetamat vaatimukset,
- (8) Euroopan siviili-ilmailusta 14 päivänä helmikuuta 1995 antamassaan päätöslauselmassa⁽⁸⁾ Euroopan parlamentti muistutti, että on otettava huomioon maahuolinnan markkinoiden avaamisen vaikutus työskentely- ja turvallisuusolosuhteisiin yhteisön lentoasemilla,
- (9) vapaa pääsy maahuolinnan markkinoille on sopuisuudessa yhteisön lentoasemien tehokkaan toiminnan kanssa,
- (10) vapaa pääsy maahuolinnan markkinoille on toteutettava asteittain ja alan vaatimuksiin mukautetulla tavalla,
- (11) joidenkin palvelulajien kohdalla markkinoille pääsyssä sekä omahuolinnan harjoittamisessa voidaan kohdata turvallisuuteen, turvatoimiin, kapasiteettiin ja käytettävissä olevaan tilaan liittyviä rajoitteita; tämän vuoksi on voitava rajoittaa näiden palvelujen tarjoajien määrää; myös omahuolinnan harjoittamista on voitava rajoittaa ja tällaisten rajoitusten asettamispe-
- (12) jos palvelujen tarjoajien määrä on rajoitettu, riittävän kilpailun ylläpitäminen edellyttää, että vähintään yksi palvelujen tarjoajista on tietyn siirtymäajan kuluttua riippumaton sekä lentoaseman pitäjältä että määräävässä markkina-asemassa olevasta lentoliikenteen harjoittajasta,
- (13) lentoasemien moitteeton toiminta edellyttää, että ne saavat hallita tiettyjä infrastruktuureita, joita teknisistä tai kannattavuussyistä taikka ympäristöön kohdistuvan vaikutuksensa vuoksi on vaikea jakaa tai lisätä; näiden infrastruktuurien keskitetty hallinta ei saa kuitenkaan estää maahuolintapalvelujen tarjoajia ja omahuolintaan oikeutettuja käyttämästä niitä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 142, 8.6.1995, s. 7 ja EYVL N:o C 124, 27.4.1996, s. 19

⁽²⁾ EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 28

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16. marraskuuta 1995 (EYVL N:o C 323, 4.12.1995, s. 106), neuvoston yhteinen kannanotto, vahvistettu 28. maaliskuuta 1996 (EYVL N:o C 134, 6.5.1996, s. 30) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. heinäkuuta 1996 (EYVL N:o C 261, 9.9.1996).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 8, asetus sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 240, 24.8.1992, s. 15

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 309, 5.11.1994, s. 2

⁽⁸⁾ EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 28

- (14) joissakin tapauksissa esitetyt rajoitteet saattavat olla sellaisia, että ne voivat oikeuttaa rajoittamaan markkinoille pääsyä tai omahuolinnan harjoittamista siltä osin kuin nämä rajoitukset ovat asiaankuuluvia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä,
- (15) tällaisilla poikkeuksilla on pyrittävä siihen, että lentoaseman pitäjät voivat niiden avulla poistaa nämä rajoitteet tai ainakin lieventää niitä; komission on neuvoa-antavan komitean avustamana hyväksyttävä nämä poikkeukset ja ne on myönnettävä määräajaksi,
- (16) jos palvelujen tarjoajien määrä on rajoitettu, riittävän ja rehellisen kilpailun ylläpitäminen edellyttää, että palvelujen tarjoajat valitaan avointa ja puolueetonta menettelyä noudattaen; palvelujen käyttäjiä on aiheellista kuulla tässä valinnassa, koska palvelujen laatu ja hinta koskevat ensisijaisesti heitä,
- (17) tämän vuoksi on tärkeää järjestää käyttäjien edustus ja heidän kuulemisensa palvelujen tarjoajien valinnassa perustamalla käyttäjien edustajista muodostuva komitea,
- (18) lentoaseman palvelujen tarjoajien valinnan yhteydessä on mahdollista tietyissä tilanteissa ja olosuhteissa ulottaa julkisen palvelun velvoite kyseisen jäsenvaltion samalla maantieteellisellä alueella sijaitseviin muihin lentoasemiin,
- (19) lentoaseman pitäjä voi myös tarjota maahuolintapalveluja ja sen päätöksillä voi olla huomattava vaikutus palvelujen tarjoajien väliseen kilpailuun; tämän vuoksi rehellisen kilpailun ylläpitämiseksi on välttämätöntä, että lentoasemat pitävät kirjanpidossaan infrastruktuurin hoitoon ja sääntelyyn liittyvät toimensa erillään omien maahuolintapalvelujensa tarjoamiseen liittyvistä toiminnoista,
- (20) lentoaseman pitäjä ei saa tukea maahuolintaan liittyvää toimintaansa lentoaseman viranomaistehtävästä saamallaan tuloilla,
- (21) samoja avoimuutta koskevia vaatimuksia on sovellettava kaikkiin, jotka haluavat tarjota maahuolintapalveluja kolmansille osapuolille,
- (22) jäsenvaltioiden on voitava tehdä maahuolintapalvelujen tarjoaminen luvanvaraiseksi, jotta lentoasemat voivat hoitaa infrastruktuurien hallintaa koskevan tehtävänsä ja taata lentokenttäalueen turvallisuuden sekä suojella ympäristöä ja valvoa voimassa olevan sosiaalilainsäädännön noudattamista; tällaisen luvan myöntämisperusteiden tulee olla puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä,
- (23) näiden samojen syiden perusteella jäsenvaltioiden on voitava määritellä lentoasemien infrastruktuurien moitteettoman toiminnan edellyttämät säännöt ja soveltaa niitä; näiden sääntöjen on oltava asetetun tavoitteen mukaisia eivätkä ne saa johtaa markkinoille pääsyn tai omahuolinnan harjoittamisen rajoittamiseen tässä direktiivissä säädettyä tasoa alemmalle tasolle; näiden sääntöjen on oltava puolueettomuuden, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden mukaisia,
- (24) jäsenvaltioiden on voitava taata maahuolintapalveluja tarjoavien yritysten henkilökunnan asianmukainen sosiaaliturva,
- (25) maahuolintapalvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille lentoliikenteen harjoittajille on taattava mahdollisuus lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttöön siltä osin kuin heidän oikeuksiensa käyttäminen sekä riittävän ja rehellisen kilpailun varmistaminen sitä edellyttävät; käytöstä on kuitenkin voitava periä maksu,
- (26) on perusteltua, että tässä direktiivissä tunnustettuja oikeuksia sovelletaan kolmansista valtioista peräisin oleviin maahuolintapalvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin ainoastaan ehdottoman vastavuoroisuuden perusteella; jos vastavuoroisuutta ei ole, jäsenvaltio saa keskeyttää näiden oikeuksien käytön kyseisten tarjoajien ja käyttäjien osalta,
- (27) Espanjan kuningaskunta ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat sopineet Lontoossa 2 päivänä joulukuuta 1987 ulkoministeriensä yhteisessä julkilausumassa järjestelyistä Gibraltarin lentoaseman käyttöä koskevan yhteistyön lisäämiseksi, eikä näitä järjestelyjä ole vielä pantu täytäntöön, ja
- (28) tämä direktiivi ei rajoita perustamissopimuksen sääntöjen soveltamista, ja erityisesti komissio valvoo edelleen näiden sääntöjen noudattamista käyttäen tarvittaessa sille perustamissopimuksen 90 artiklassa annettuja valtuuksia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella sijaitseviin lentoasemiin, joihin sovelletaan perustamissopimuksen määräyksiä ja jotka ovat kaupallisen lentoliikenteen käytössä seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti:

- a) Kaikkiin lentoasemiin sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 1998 niiden liikennemääristä riippumatta säännöksiä, jotka koskevat 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja muita kuin 7 artiklan 2 kohdassa mainittuja palvelulajeja.

b) Jäljempänä 7 artiklan 2 kohdassa mainittuja palvelulajeja koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998 ainoastaan lentoasemiin, joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään miljoona matkustajaa tai 25 000 tonnia rahtia.

c) Jäljempänä 6 artiklassa tarkoitettuja palvelulajeja koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999 lentoasemiin,

— joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään kolme miljoonaa matkustajaa tai 75 000 tonnia rahtia, tai

— joiden liikennemääräksi on edellisen vuoden 1 päivää huhtikuuta tai 1 päivää lokakuuta edeltävänä kuuden kuukauden ajanjaksona kirjattu vähintään 2 miljoonaa matkustajaa tai 50 000 tonnia rahtia.

2. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001 kaikkiin jäsenvaltioiden alueella sijaitseviin ja perustamissopimuksen määräysten alaisiin lentoasemiin, jotka ovat kaupallisen liikenteen käytössä ja joiden vuosittainen liikennemäärä on vähintään kaksi miljoonaa matkustajaa tai 50 000 tonnia rahtia.

3. Jos lentoasemalla saavutetaan jokin tässä artiklassa tarkoitettu rahtiliikennettä koskeva raja, mutta ei matkustajaliikennettä koskevaa vastaavaa rajaa, tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta pelkästään matkustajille varattuihin maahuolintalajeihin.

4. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tiedoksi luettelon tässä artiklassa tarkoitetuista lentoasemista. Luettelo julkaistaan ensimmäisen kerran kolmen kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen vuosittain.

Jäsenvaltioiden on vuosittain heinäkuun 1 päivään mennessä toimitettava komissiolle luettelon laatimiseksi tarvittavat tiedot.

5. Tämän direktiivin soveltaminen Gibraltarin lentoasemaan ei rajoita Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudellista asemaa kiistassa sen alueen suvereniteetista, jolla lentoasema sijaitsee.

6. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin lentoasemaan lykätään siihen asti, kunnes Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministereiden 2 päivänä joulukuuta 1987 antaman yhteisen julilausuman mukaiset järjestelyt on pantu täytäntöön. Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten on ilmoitettava neuvostolle tästä täytäntöönpanopäivästä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'lentoasemalla' aluetta, joka on erityisesti järjestetty ilma-alusten laskua, lentoonlähtöä ja siirtelyä varten, mukaan lukien siellä olevat lentoliikenteen ja ilma-aluksien palvelujen edellyttämät lisärakennelmat ja -laitteet sekä kaupallisen lentoliikenteen tarvitsemat rakennelmat ja laitteet,

b) 'lentoasemajärjestelmällä' yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 liitteessä II lueteltuja kahta tai useampaa lentoasemaa, jotka on yhdistetty palvelemaan samaa kaupunkia tai taajamaa,

c) 'lentoaseman pitäjällä' yhteisöä, jolle kansallisen lainsäädännön tai sääntelyn nojalla on annettu tehtäväksi huolehtia muun toimintansa ohella tai yksinomaisesti lentoasemien infrastruktuurien hallinnasta sekä eri tahojen toiminnan yhteensovittamisesta ja valvonnasta kyseisellä lentoasemalla tai lentoasemajärjestelmällä,

d) 'lentoaseman käyttäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka kuljettaa lentoteitse matkustajia, postia ja/tai rahtia kyseiselle lentoasemalle tai kyseiseltä lentoasemalta,

e) 'maahuolinnalla' lentoasemalla sen käyttäjälle toimitettuja palveluja sellaisina kuin ne on määriteltä liitteessä,

f) 'omahuolinnalla' tilannetta, jossa käyttäjä huolehtii yhden tai useamman maahuolinta-alan palvelun suorittamisesta itselleen tekemättä sopimusta kolmannen osapuolen kanssa näiden palvelujen toimittamisesta. Tässä määritelmässä toisiinsa nähden kolmansina osapuolina ei pidetä sellaisia käyttäjiä,

— joista toisella on hallussaan toisen osake-enemistö, tai

— joiden molempien osake-enemistö on saman tahon hallussa,

g) 'maahuolintapalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa kolmansille osapuolille yhden tai useamman maahuolinta-alan palveluja.

3 artikla

Lentoaseman pitäjä

1. Jos lentoaseman tai lentoasemajärjestelmän hallinnoinnista ja toiminnan ylläpitämisestä vastaa useampi kuin yksi yhteisö, pidetään kutakin näistä tätä direktiiviä sovellettaessa osana lentoaseman pitäjää.

2. Jos yhdellä pitäjällä on usea lentoasema tai lentoasemajärjestelmä, katsotaan samoin jokainen näistä tätä direktiiviä sovellettaessa erilliseksi.

3. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä lentoaseman pitäjä on asetettu julkisen viranomaisen ohjaukseen tai valvontaan, tämän viranomaisen on laissa hänelle määrättyjen velvoitteiden rajoissa valvottava tämän direktiivin soveltamista.

4 artikla

Toimintojen eriyttäminen

1. Lentoaseman pitäjän, käyttäjän tai tarjoajan, jotka toimittavat maahuolintapalveluja, on voimassa olevien kaupallisten käytäntöjen mukaisesti pidettävä kirjanpidossaan maahuolintapalveluihin liittyvä toimintansa tarkasti erillään muista toiminnoistaan.

2. Jäsenvaltion nimeämän riippumattoman tarkastajan on valvottava kirjanpidon eriyttämisen toteutumista.

Tarkastajan on varmistuttava myös siitä, ettei lentoaseman pitäjän viranomaistoiminnoista suuntaudu rahavirtaa maahuolintatoimintaan.

5 artikla

Käyttäjien komitea

1. Kahdentoista kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin alaan kuuluvien lentoasemien käyttäjien tai käyttäjiä edustavien järjestöjen edustajista muodostuva komitea perustetaan.

2. Kaikilla käyttäjillä on oikeus valintansa mukaisesti olla mukana tässä komiteassa joko itse tai nimeämänsä järjestön edustamana.

6 artikla

Kolmansille osapuolille tarjottavat maahuolintapalvelut

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 1 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti varmistaa osapuolille tarjottavien maahuolintapalvelujen markkinoille.

Jäsenvaltioilla on oikeus edellyttää, että maahuolintapalvelujen tarjoajien on oltava sijoittuneita yhteisön alueelle.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa sellaisten palvelujen tarjoajien määrää, joilla on lupa tarjota seuraavia maahuolintapalveluja:

- matkatavaran käsittely,
- asematasopalvelut,
- polttoaine- ja öljyhuolinta,
- rahdin ja postin fyysinen käsittely terminaalin ja ilma-aluksen välillä saapuvien ja lähtevien lentojen sekä kauttakulun yhteydessä.

Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa rajoittaa palvelujen tarjoajien lukumäärää vähempään kuin kahteen minkään edellä mainitun palvelulajin osalta.

3. Lisäksi 1 päivästä tammikuuta 2001 lukien ainakin yksi palvelujen tarjoaja ei saa olla suoraan tai epäsuorasti

— lentoaseman pitäjän määräysvallassa,

— palvelujen tarjoajien valintaa edeltävän vuoden aikana enemmän kuin 25 prosenttia lentoaseman matkustajatai rahtiliikenteestä kuljettaneen käyttäjän määräysvallassa,

— sellaisen yhteisön määräysvallassa, jonka määräysvallassa suoraan tai epäsuorasti kyseinen lentoaseman pitäjä tai tällainen käyttäjä on taikka joka on suoraan tai epäsuorasti kyseisen lentoaseman pitäjän tai tällaisen käyttäjän määräysvallassa.

Kuitenkin 1 päivään heinäkuuta 2000 mennessä jäsenvaltio voi pyytää, että tässä kohdassa tarkoitettu velvoite lykätään myöhempään ajankohtaan aina 31 päivään joulukuuta 2002 asti.

Komissio tutkii pyynnön 10 artiklassa mainitun komitean avustamana ja voi kyseisen alan kehityksen ja erityisesti liikennemäärältään ja tyypiltään vastaavanlaisten lentoasemien tilanteen huomioon ottaen päättää suostua siihen.

4. Jos jäsenvaltio 2 kohdan mukaisesti rajoittaa palvelujen tarjoajien määrää, se ei saa estää lentoaseman käyttäjää halutessaan valitsemasta kutakin rajoituksen soveltamisalaan kuuluvaa maahuolintapalvelua kohden vähintään kahden maahuolintapalvelujen tarjoajan välillä 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ja riippumatta siitä, mikä osa lentoasemaa sille on osoitettu.

7 artikla

Omahuolinta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet 1 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti varmistaa osapuolille tarjottavien maahuolintapalvelujen markkinoille.

2. Kuitenkin seuraavien maahuolintapalvelujen osalta:

- matkatavaran käsittely,
- asematasopalvelut,
- polttoaine- ja öljyhuolinta sekä
- rahdin ja postin fyysinen käsittely terminaalin ja ilma-aluksen välillä saapuvien ja lähtevien lentojen sekä kauttakulun yhteydessä

jäsenvaltiot voivat varata oikeuden omahuolinnan harjoittamiseen vähintään kahdelle käyttäjälle edellyttäen, että nämä valitaan asiaankuuluvien, puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden.

8 artikla

Keskitetty infrastruktuurit

1. Sen estämättä, mitä 6 ja 7 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa joko lentoaseman pitäjälle tai jollekin muulle tehtäväksi hallinnoida sellaisia keskitettyjä infrastruktuureja kuten matkatavaran käsittely, jäänesto, vesihuolto ja polttoainejakelu, joita käytetään maahuolintapalveluissa ja joita niiden moninaisuuden, kustannusten tai ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vuoksi ei voida jakaa tai lisätä. Jäsenvaltiot voivat tehdä näiden infrastruktuurien käytön pakolliseksi palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille.

2. Jäsenvaltioiden on valvottava, että näitä infrastruktuureja hallinnoidaan avoimesti, puolueettomasti ja syrjimättömästi sekä erityisesti, ettei palvelujen tarjoajia ja omahuolintaan oikeutettuja käyttäjiä estetä käyttämästä niitä tässä direktiivissä säädetyissä rajoissa.

9 artikla

Poikkeukset

1. Jos lentoasemalla käytettävissä olevan tilan tai kapasiteetin erityiset rajoitteet erityisesti ruuhkautumisen ja tilojen käyttöasteen vuoksi estävät markkinoiden avaamisen ja/tai omahuolinnan harjoittamisen tässä direktiivissä säädetyssä laajuudessa, kyseessä oleva jäsenvaltio voi päättää

- a) rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjoajien määrää yhden tai useamman muun paitsi 6 artiklan 2 kohdassa mainitun maahuolintapalvelun osalta koko lentoasemalla tai sen osassa; niiden osalta sovelletaan 6 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä,
- b) varata oikeuden soveltaa yhden tai useamman 6 artiklan 2 kohdassa mainitun maahuolintapalvelun tarjoamisen vain yhdelle palvelujen tarjoajalle,
- c) varata oikeuden omahuolinnan harjoittamiseen rajoitetulle määrälle käyttäjiä muidenkin kuin 7 artiklan 2 kohdassa mainittujen maahuolintapalvelujen osalta edellyttäen, että käyttäjät valitaan asianmukaisin, puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein,
- d) kieltää omahuolinnan harjoittamisen tai rajoittaa sen yhteen käyttäjään 7 artiklan 2 kohdassa mainittujen maahuolintapalvelujen osalta.

2. Kaikissa 1 kohdan mukaisesti tehdyissä poikkeuksissa on

- a) yksilöitävä maahuolintalaji tai -lajit, joille poikkeus myönnetään, ja käytettävissä olevaan tilaan tai kapasiteettiin liittyvät erityiset rajoitteet, joilla poikkeusta perustellaan,

- b) liitettävä mukaan suunnitelma aiheellisista toimenpiteistä, joilla rajoitteet voidaan poistaa.

Lisäksi poikkeus ei saa

- i) rajoittaa tarpeettomasti tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamista,
- ii) vääristää kilpailua palvelujen tarjoajien ja/tai omahuolintaan oikeutettujen käyttäjien kesken,
- iii) koskea laajempaa alaa kuin on tarpeen.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdan perusteella myöntämänsä poikkeukset sekä niiden perusteet vähintään kolme kuukautta ennen kuin poikkeukset tulevat voimaan.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* yhteenvedon sille ilmoitetuista päätöksistä sekä kehottaa niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion tekemän päätöksen poikkeuksen myöntämisestä. Komissio tekee tätä varten perusteellisen selvityksen tilanteesta ja jäsenvaltion esittämistä toimenpiteistä tutkiakseen, ovatko erityiset rajoitteet olemassa sekä onko markkinoiden avaaminen ja/tai omahuolinnan harjoittaminen mahdotonta tässä direktiivissä säädetyssä laajuudessa.

5. Tutkittuaan asiaa ja kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota komissio voi hyväksyä jäsenvaltion päätöksen tai vastustaa sitä, jos se katsoo, että esitettyjä rajoitteita ei ole todettu tai että ne eivät ole riittäviä ollakseen perusteena poikkeukselle. Kuultuaan kyseistä jäsenvaltiota komissio voi lisäksi vaatia jäsenvaltiota muuttamaan poikkeuksen soveltamisalaa tai rajoittamaan sen ainoastaan niihin osiin lentoasemaa tai lentoasemajärjestelmää, joissa esitettyt rajoitteet on tosiasiallisesti todettu.

Komissio tekee asiassa päätöksen viimeistään kolme kuukautta jäsenvaltion antaman ilmoituksen jälkeen; päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6. Jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti myöntämien poikkeusten voimassaoloaika on muissa kuin artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa poikkeuksissa enintään kolme vuotta. Viimeistään kolme kuukautta ennen tämän ajanjakson päättymistä jäsenvaltion on tehtävä poikkeusta koskevasta pyynnöstä uusi päätös, jota myös koskee tässä artiklassa säädetty menettely.

Artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut poikkeukset eivät saa olla kestoaltaan kahta vuotta pidempiä. Jäsenvaltio voi kuitenkin 1 kohdassa mainittujen perusteiden nojalla pyytää, että määräaika jatketaan yhden kerran kahdella vuodella. Komissio tekee tällaista pyyntöä koskevan päätöksen 10 artiklassa tarkoitettua komitean avustamana.

10 artikla

Neuvoa-antava komitea

1. Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.
2. Komitea neuvoa komissiota 9 artiklan soveltamisessa.
3. Komissio voi lisäksi kuulla komiteaa kaikissa tämän direktiivin soveltamista koskeissa kysymyksissä.
4. Komitea laatii työjärjestyksensä.

11 artikla

Palvelujen tarjoajien valinta

1. Jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet valintamenettelyn järjestämiseksi niiden palvelujen tarjoajien osalta, joille annetaan lupa maahuolintapalvelujen tarjoamiseen lentoasemalla, jos tarjoajien määrä on rajoitettu 6 artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklassa säädetyissä tapauksissa. Tässä menettelyssä on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) jos jäsenvaltio edellyttää, että palvelujen tarjoajien on täytettävä tietyt vakioehdot tai tekniset vaatimukset, käyttäjien komiteaa on kuultava ennen näiden ehtojen tai vaatimusten laatimista. Vakioehdoissa tai teknisissä vaatimuksissa määriteltyjen valintaperusteiden tulee olla asiaankuuluvia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä.

Annettuaan komissiolle tiedon asiasta asianomainen jäsenvaltio voi osana vakioehtoja tai teknisiä vaatimuksia, joihin palvelujen tarjoajien on mukauduttava, asettaa alueellaan julkisen palvelun veloitteen syrjäistä tai kehitysaluetta palveleville lentoasemille, joihin ei kohdistu kaupallista mielenkiintoa, mutta jotka ovat ehdottoman välttämättömiä asianomaiselle jäsenvaltiolle.

- b) on järjestettävä tarjouskilpailu, josta ilmoitetaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja johon kaikki kiinnostuneet palvelujen tarjoajat voivat osallistua,

- c) palvelujen tarjoajat valitsee:

- i) lentoaseman pitäjä kuultuaan sitä ennen käyttäjien komiteaa, jos
 - lentoaseman pitäjä ei itse tarjoa vastaavanlaisia maahuolintapalveluja, eikä
 - lentoaseman pitäjällä ole suoraa tai epäsuoraa määräysvaltaa tällaisia palveluja tarjoavissa yrityksissä, eikä

— sillä ole osuutta tällaisessa yrityksessä,

- ii) muissa tapauksissa lentoaseman pitäjältä riippumattomat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset kuultuaan käyttäjien komiteaa ja lentoaseman pitäjää,

- d) palvelujen tarjoajat valitaan enintään seitsemäksi vuodeksi,

- e) jos palvelujen tarjoaja lopettaa toimintansa ennen kuin määräaika, joksi hänet on valittu, päättyy, hänen tilalleen valitaan samaa menettelyä noudattaen uusi palvelujen tarjoaja.

2. Jos tarjoajien määrä on rajoitettu 6 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti, lentoaseman pitäjä voi itse tarjota maahuolintapalveluja ilman, että 1 kohdassa tarkoitettua valintamenettelyä tarvitsee noudattaa. Se voi myös tätä menettelyä noudattamatta antaa jollekin palveluja tarjoavalle yritykselle luvan tarjota maahuolintapalveluja kyseiselle lentoasemalle,

— jos lentoaseman pitäjällä on suoraan tai epäsuorasti määräysvalta kyseisessä yrityksessä, tai

— jos kyseinen pitäjä on suoraan tai epäsuorasti kyseisen yrityksen määräysvallassa.

3. Lentokentän pitäjä antaa käyttäjien komitealle tiedoksi tämän artiklan nojalla tehdyt päätökset.

12 artikla

Saarilla sijaitsevat lentoasemat

Valittaessa 11 artiklan mukaisesti lentoaseman maahuolintapalvelujen tarjoajia jäsenvaltio voi laajentaa julkisen palvelun veloitteen kyseisen jäsenvaltion muille lentoasemille edellyttäen, että

— nämä lentoasemat sijaitsevat saarilla samalla maantieteellisellä alueella, ja

— näiden lentoasemien vuotuinen asemakohtainen liikennemäärä on vähintään 100 000 matkustajaa, ja

— komissio 10 artiklassa mainitun komitean avustamana hyväksyy tällaisen laajentamisen.

13 artikla

Kuuleminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lentoaseman pitäjän, käyttäjien komitean ja palveluja tarjoavien yritysten välinen pakollinen kuulemismenettely järjestetään tämän direktiivin määräysten soveltamiseksi. Kuuleminen koskee erityisesti niiden palvelujen hintaa, joiden osalta on myönnetty 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen poikkeus, sekä kyseisten palvelujen tarjoamiseen liittyviä järjestelyjä. Tällainen kuuleminen on järjestettävä vähintään kerran vuodessa.

14 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat asettaa maahuolintapalvelujen tarjoajan tai omahuolintaan oikeutetun käyttäjän toiminnan ehdoksi lentoasemalla kyseisen lentoaseman pitäjstä riippumattoman julkisen viranomaisen antaman hyväksymisen.

Hyväksymisperusteiden on liityttävä moitteettomaan taloudelliseen tilanteeseen ja riittävään vakuutusuojaan sekä lentoasemien rakennelmien ja laitteiden, ilma-alusten, varusteiden ja ihmisten turvallisuuteen tai turvatoimiin sekä ympäristönsuojeluun ja asiaankuuluvaan sosiaalilainsäädännön noudattamiseen.

Perusteissa on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) niitä on sovellettava syrjimättömällä tavalla palvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin,
- b) niiden on liityttävä asetettuun tavoitteeseen,
- c) ne eivät saa käytännössä johtaa markkinoille pääsyn tai omahuolinnan harjoittamisen rajoittamiseen tässä direktiivissä säädettyä alemmalle tasolle.

Perusteet on julkaistava ja palvelujen tarjoajille tai omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille on ilmoitettava etukäteen hyväksymismenettelystä.

2. Hyväksyminen voidaan evätä tai peruuttaa ainoastaan, jos palvelujen tarjoaja tai omahuolintaan oikeutettu käyttäjä ei omasta syystään täytä 1 kohdassa tarkoitettuja perusteita.

Hylkäämisen tai peruuttamisen syytä on ilmoitettava kyseiselle palvelujen tarjoajalle tai omahuolintaan oikeutetulle käyttäjälle ja lentoaseman pitäjälle.

15 artikla

Menettelytapasäännöt

Jäsenvaltio voi tarvittaessa lentoaseman pitäjän ehdotuksesta:

- kieltää palvelujen tarjoajaa tarjoamasta palveluja tai käyttäjää käyttämästä tarjottuja palveluita tai harjoittamasta omahuolintaa, jos kyseinen palvelujen tarjoaja tai käyttäjä ei noudata sille lentoaseman asianmukaisen toiminnan takaamiseksi annettuja sääntöjä.

Näissä säännöissä on noudatettava seuraavia periaatteita:

- a) niitä on sovellettava syrjimättömällä tavalla palvelujen tarjoajiin ja käyttäjiin,

b) niiden on liityttävä asetettuun tavoitteeseen,

- c) ne eivät saa käytännössä rajoittaa markkinoille pääsyä tai omahuolinnan harjoittamista tässä direktiivissä säädettyä alemmalle tasolle,

— edellyttää erityisesti lentoaseman maahuolintapalvelujen tarjoajia tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla osallistumaan kansallisessa lainsäädännössä tai sääntelyssä asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseen, mukaan lukien palvelujen jatkuvuuden turvaamisen.

16 artikla

Lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maahuolintapalvelujen tarjoajilla ja omahuolintaa haluavilla käyttäjillä on mahdollisuus lentoasemien rakennelmien ja laitteiden käyttämiseen siinä määrin kuin heidän toimintansa harjoittaminen sitä edellyttää. Jos lentoaseman pitäjä tai tarvittaessa sitä valvova julkinen viranomainen tai muu yhteisö asettaa edellytyksiä kyseiselle käyttöoikeudelle, näiden edellytysten on oltava asianmukaisia, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä.

2. Lentoasemien maahuolintaan varatut tilat on jaettava maahuolintapalvelujen tarjoajien ja omahuolintaan oikeutettujen käyttäjien kesken, mukaan lukien markkinoille tulijat, heidän oikeuksiensa käyttämisen edellyttämässä määrin sekä tosiasiallisen ja tasapuolisen kilpailun mahdollistamiseksi asianmukaisten, puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien sääntöjen sekä perusteiden mukaisesti.

3. Jos lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käytöstä peritään maksu, maksu on määriteltävä asianmukaisin, puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein.

17 artikla

Turvallisuus ja turvatoimet

Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta millään tavoin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvoitteisiin lentoasemilla yleisen järjestyksen, turvallisuuden ja turvatoimien alalla.

18 artikla

Työntekijöiden ja ympäristön suojele

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa työntekijöiden oikeuksien ja ympäristönsuojelun turvaamisen edellyttämiä toimenpiteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin säännösten soveltamista ja yhteisön oikeuden muiden määräysten noudattamista.

*19 artikla***Kansallisten määräysten noudattaminen**

Jäsenvaltion lentoasemilla toimiva maahuolintapalvelujen tarjoaja on velvollinen noudattamaan yhteisön lainsäädännön kanssa sopusoinnussa olevia kansallisen lainsäädännön määräyksiä.

*20 artikla***Vastavuoroisuus**

1. Jos ilmenee, että maahuolinnan markkinoille pääsyn tai omahuolinnan ollessa kyseessä jokin kolmas maa:

- a) ei oikeudellisesti tai tosiasiallisesti myönnä yhteisön palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille kohtelua, joka vastaa jäsenvaltioiden kolmannen maan maahuolinnan palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille myöntämää kohtelua, tai
- b) ei oikeudellisesti tai tosiasiallisesti myönnä jäsenvaltion palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille kansallisen kohtelun mukaista kohtelua, tai
- c) myöntää muista kolmansista maista kotoisin oleville palvelujen tarjoajille tai omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille suotuisamman kohtelun kuin jäsenvaltion palvelujen tarjoajille ja omahuolintaan oikeutetuille käyttäjille,

jäsenvaltio voi täydellisesti tai osittain lakkauttaa kolmannesta maasta olevien palvelujen tarjoajien ja käyttäjien tästä direktiivistä aiheutuvat velvoitteet yhteisön oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön kansainvälisten sitoumusten noudattamista.

2. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle oikeuksien tai velvoitteiden keskeyttämisestä tai peruuttamisesta.

*21 artikla***Valitusoikeus**

Jäsenvaltioiden tai lentoaseman pitäjien, milloin se kuuluu heidän tehtäviinsä, on huolehdittava siitä, että kaikilla osapuolilla, joiden laillinen etu sitä vaatii, on oikeus valittaa 7 artiklan 2 kohdan ja 11–16 artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä tai niiden mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

Valitus on voitava saattaa kansallisen tuomioistuimen tai jonkin muun, kyseisen lentoaseman pitäjältä sekä tarvit-

taessa sitä valvovasta julkisesta viranomaisesta riippumattoman julkisen viranomaisen käsiteltäväksi.

*22 artikla***Tiedoksiantokertomus ja direktiivin tarkistus**

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen laatimiseksi tarvittavat tiedot.

Kertomus, johon liitetään direktiiviä koskevat tarkistusehdotukset, laaditaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001.

*23 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tällaisen viittauksen yksityiskohtaiset säännöt.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle.

*24 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*25 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 1996.

Neuvoston puolesta

B. HOWLIN

Puheenjohtaja

LIITE

LUETTELO MAAHUOLINTAPALVELUISTA

1. Maahuolinnan hallintoon ja valvontaan kuuluvat:
 - 1.1. edustus- ja yhteydenpitopalvelut paikallisten viranomaisten ja muiden tahojen kanssa, maksuliikenteen hoitaminen käyttäjän puolesta ja toimitilojen antaminen käyttäjän edustajien käyttöön,
 - 1.2. lastauksen sekä tele- ja muun viestinnän valvonta,
 - 1.3. ilma-aluksessa kuljetettavien kuormansiirtovälineiden käsittely, varastointi ja hallinnointi,
 - 1.4. muut valvontapalvelut ennen lentoa, sen aikana tai sen jälkeen sekä muut käyttäjän pyytämät hallinnolliset palvelut.
2. Matkustajien osalta käsittelyyn kuuluu saapuville, lähteville, lennolta toiselle siirtyville ja kauttakulkeville matkustajille annettu apu, mukaan lukien matkalippujen ja matkustusasiakirjojen tarkastus sekä matkatavaroiden kirjaaminen ja kuljettaminen lajittelujärjestelmiin.
3. Matkatavaroiden käsittelyyn kuuluu matkatavaroiden käsittely lajittelualueella, niiden lajittelu, niiden valmistelu lähtöä varten, tavaroiden kuormaaminen laitteisiin, joilla tavaroita kuljetetaan ilma-aluksen ja lajittelualueen välillä, ja tavaroiden purku tällaisista laitteista sekä tavaroiden kuljetus lajittelualueelta saapuvien tavaroiden alueelle.
4. Rahdin ja postin käsittelyyn kuuluvat:
 - 4.1. rahdin osalta: vienti-, kauttakulku- ja tuontirahdin fyysinen käsittely, rahtiasiakirjojen käsittely, tullaus sekä osapuolten kesken sovitut tai olosuhteiden vaatimat turvatoimet.
 - 4.2. postin osalta: tulevan ja lähtevän postin fyysinen käsittely, postiasiakirjojen käsittely sekä osapuolten kesken sovitut tai olosuhteiden vaatimat turvatoimet.
5. Asematasopalveluihin kuuluvat:
 - 5.1. ilma-aluksen opastaminen maassa sen saapuessa ja lähtiessä (*),
 - 5.2. ilma-aluksen avustaminen pysäköimisessä ja tähän tarvittavien laitteiden toimittaminen (*),
 - 5.3. ilma-aluksen ja asematasopalvelujen tarjoajien välisen viestinnän järjestäminen (*),
 - 5.4. ilma-aluksen lastaus ja tyhjennys, mukaan lukien tähän tarvittavien välineiden toimittaminen ja käyttäminen sekä miehistön ja matkustajien kuljetus ilma-aluksen ja lentoterminaalien välillä sekä matkatavaroiden kuljetus ilma-aluksen ja lentoterminaalien välillä,
 - 5.5. ilma-aluksen käynnistämiseksi annettava apu ja siihen tarvittavien välineiden toimittaminen,
 - 5.6. ilma-aluksen siirtäminen saapumisen ja lähdön yhteydessä sekä tähän tarvittavien laitteiden hankkiminen ja käyttäminen,
 - 5.7. ruuan ja juomien kuljetus ja lastaus ilma-alukseen sekä niiden purkaminen ilma-aluksista.
6. Ilma-aluksen siivous- ja muihin palveluihin kuuluvat:
 - 6.1. ilma-aluksen siivoaminen ulkoa ja sisältä sekä käymälä- ja vesipalvelut,
 - 6.2. matkustamon ilmastointi ja lämmittäminen, lumen ja jään poistaminen, ilma-aluksen jäänesto,
 - 6.3. matkustamon uudelleenjärjestelyt, siihen liittyvien varusteiden varastointi.
7. Polttoaine- ja öljyhuolintaan kuuluvat:
 - 7.1. polttoainetäydennyksen ja -tyhjennyksen järjestäminen ja suorittaminen, mukaan lukien polttoaineen varastointi sekä toimitusten laadun ja määrän valvominen,
 - 7.2. öljyn ja muiden nesteiden täydentäminen.
8. Ilma-alusten tekniseen huoltoon kuuluvat:
 - 8.1. rutiinihuolto ennen lentoa,
 - 8.2. käyttäjän pyytämät erityiset huoltotoimet,
 - 8.3. varaosien ja huollossa tarvittavien laitteiden hankkiminen ja niiden hallinnointi,
 - 8.4. pysäköintipaikkoja ja/tai hallitiloja koskevat pyynnöt tai varaukset.

(*) Ellei lennonjohtopalvelu huolehdi näistä palveluista.

-
9. Lentotoiminnan ja miehistön avustamiseen kuuluvat:
- 9.1. lennon valmistelu lähtöasemalla tai muussa pisteessä,
 - 9.2. lennolla olevalle ilma-alukselle annettava palvelu, mukaan lukien mahdollisesti tarvittava lennon uudelleen suunnittelu,
 - 9.3. lennon jälkeen toimitettavat palvelut,
 - 9.4. miehistön avustaminen.
10. Kenttäkuljetuksiin kuuluvat:
- 10.1. matkustaja-, miehistö-, matkatavara-, rahti- ja postikuljetusten organisointi ja suorittaminen saman lentoaseman eri terminaalien välillä, mutta ei vastaava kuljetus ilma-aluksen ja jonkin toisen pisteen välillä saman lentoaseman alueella,
 - 10.2. käyttäjän pyytämät erityiskuljetukset.
11. Catering-palveluihin kuuluvat:
- 11.1. yhteyksien hoitaminen catering-toimittajiin ja näiden palvelujen hallinnointi,
 - 11.2. ruoan, juomien ja niiden valmistamiseen tarvittavien välineiden varastoiminen,
 - 11.3. näiden välineiden puhdistaminen,
 - 11.4. elintarvikkeiden ja tarvittavien välineiden järjestely ja toimitus.
-

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä toukokuuta 1996,

Italian suunnittelemista julkisista toimenpiteistä Breda Fucine Meridionali SpA
-nimisen yrityksen hyväksi

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/614/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 92 ja 93 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 61 ja 62 artiklan,

on kehottanut niitä, joita asia koskee, esittämään lausuntonsa edellä mainittujen artiklojen määräysten mukaisesti,

sekä katsoo, että

I

Komissio on 10 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyllä kirjeellään ilmoittanut Italian hallitukselle päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely Breda Fucine Meridionali -nimiselle yritykselle, jäljempänä 'BFM', myönnetyn tuen osalta,

BFM:n kilpailijan esittämän valituksen perusteella komissio oli 17 päivänä lokakuuta 1994 pyytänyt Italian viranomaisilta tietoja julkisista toimenpiteistä, jotka väitteiden mukaan oli suunnattu BFM:n hyväksi.

Saatujen tietojen perusteella komissio on päätellyt, että:

— BFM oli EFIM-nimisen valtion holdingyhtiön omistuksessa olevan Finanziaria Ernesto Breda -nimisen rahoitusyhtiön hallinnassa oleva yritys. EFIM oli asetettu selvitystilaan heinäkuussa 1992;

— Finanziaria Ernesto Breda oli puolestaan asetettu pakolliseen selvitystilaan 11 päivänä maaliskuuta 1994 annetulla Italian valtionvarainministeriön päätöksellä. Päätöksestä ilmenee, että yhtiön tappiot olivat 803 miljardia Italian liiraa, minkä vuoksi sen katsottiin olevan peruuttamattomasti maksukyvytön;

— BFM oli erikoistunut muun muassa rautatiekaluston, erityisesti teräksestä valmistettujen raideristeyksien sydänkappaleiden tuotantoon, mikä on myös valituksen tehneen yrityksen toiminta-ala. Olisi otettava huomioon, että raideristeyksien sydänkappaleiden tuotannon osuus BFM:n koko tuotannosta oli suurempi kuin 40 prosenttia;

— BFM oli erittäin huonossa taloudellisessa tilassa. Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissiolla oli syytä uskoa, että:

— vuonna 1992 BFM:n tappiot olivat 27,6 miljardia liiraa 18,5 miljardin liiran liikevaihdosta,

— vuonna 1993 tappiot olivat kasvaneet 36 miljardiin liiraan, kun liikevaihto oli supistunut 13,5 miljardiin liiraan,

— BFM:n velat vuonna 1993 olivat 88,7 miljardia liiraa, kun yrityksen osakepääoma, joka myöhemmin menetettiin kokonaan tappioiden takia, oli 17 miljardia liiraa;

— vuosina 1985-1994 Finanziaria Ernesto Breda ja EFIM ryhtyivät useaan otteeseen toimiin BFM:n tukemiseksi uudelleenrahoittamalla yritystä, korvaamalla tappiot ja myöntämällä lainoja;

— BFM oli onnistunut jatkamaan toimintaansa ja välttämään selvitystilaa myöhemmin 17 päivänä helmikuuta 1993 annetuksi laiksi N:o 33 (jäljempänä 'laki N:o 33/1993') muutetun 19 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen N:o 487 7 pykälän toisessa momentissa olevan yksinomaan EFIM:n hallitsemiin yrityksiin sovellettavan, EFIM:n lopettamista koskevan erityissäännöksen ansiosta.

Edellä mainitut seikat selittävät, että komission oli erittäin vaikeaa päätellä, oliko kyseinen tuki — erityisesti yrityksen uudelleenrahoittaminen, tappioiden korvaaminen, EFIM:n ja Finanziaria Ernesto Bredan lainat BFM:lle sekä selvitystilaan asettamista ja konkurssia koskevien Italian siviililain yleisten säännösten noudattamatta jättäminen — soveltuva yhteismarkkinoille. Komissio oli tämän vuoksi pitänyt tärkeänä ja tarkoituksenmukaisena Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista kyseessä olevan tuen osalta.

II

Kyseisen menettelyn yhteydessä komissio kehotti Italian hallitusta toimittamaan huomautuksensa asiasta, kun muille jäsenvaltioille ja muille, joita asia koskee, ilmoitettiin asiasta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella (¹).

Manoir Industries SA -niminen yritys, jäljempänä 'Manoir', sekä Saksan hallitus toimittivat 21 päivänä marraskuuta 1995 ja 6 päivänä joulukuuta 1995 päivätyillä kirjeillään komissiolle huomautuksensa. Komissio on 31 päivänä tammikuuta 1996 päivätyllä kirjeellä toimittanut kyseiset huomautukset Italian viranomaisille ja kehottanut niitä vastaamaan halutessaan 15 päivän kuluessa. Tähän mennessä Italian viranomaiset eivät ole vastanneet mitään.

Huomautuksissaan Manoir, joka on raideristeyksien sydämkappaleiden markkinoilla BFM:n kanssa kilpaileva ranskalainen yritys, on ilmoittanut seuraavaa:

- BFM on onnistunut jatkamaan toimintaansa markkinoilla ainoastaan sen hyväksi suunnattujen valtion toimenpiteiden, erityisesti konkurssia ja selvitystilaa koskevaan Italian lakiin lailla N:o 33/1993 säädetyn poikkeuksen, ansiosta,
- vuoden 1992 heinäkuusta BFM on voinut lykätä kaikki maksut tavarantoimittajilleen,
- BFM on jo useita vuosia toiminut tappiollisilla marginaaleilla,
- tämän vuoksi kilpailu yhteisön raideristeyksien sydämkappaleiden markkinoilla on vääristynyt, mistä on aiheutunut vakavia seurauksia Manoirille, joka on yksi-

tyinen yritys ja joutui siten kilpailemaan BFM:n kanssa omilla, rajoitetuilla varoillaan.

Manoir on lopuksi väittänyt, että kyseiseen tukeen ei voitu soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia, ja pyysi komissiota vaatimaan Italian viranomaisia perimään tuet takaisin.

Saksan hallitus, joka oli samaa mieltä komission kanssa menettelyn aloittamisesta, väitti huomautuksissaan, että markkinataloudessa toimiva yksityinen sijoittaja ei olisi koskaan suostunut sellaisiin toimenpiteisiin kuin Italian hallitus EFIM:n ja Finanziaria Ernesto Bredan osalta ottaen huomioon EFIM:n velkaantumistaso — joka on vain pahentunut aikaa myöten — sekä yrityksen taloudellinen tilanne, minkä vuoksi kyseiset toimenpiteet ovat valtion tukea.

Italian hallitus vastasi 24 päivänä toukokuuta 1995 päivätyssä kirjeessään seuraavasti komission päätökseen aloittaa menettely:

- EFIM:n selvitystilaan asettamista (vuoden 1992 heinäkuu) edeltävän ajanjakson aikana BFM ei ole hyötynyt mistään tukijärjestelmästä tai -toimenpiteestä,
- EFIM:n selvitysmenettelyn aikana selvitysmies on vain maksanut BFM:lle joitakin ennakkoja työntekijöiden palkanmaksua varten; kyseistä ennakkoa lukuun ottamatta BFM ei ole vuodesta 1992 saanut rahoitusta Finanziaria Ernesto Bredalta eikä muilta tahoilta, ja EFIM:n selvitykseen liittyviä tehtäviä varten Italian hallituksen nimittämä selvitysmies on aina käyttäytynyt markkinataloudessa toimivan yksityisen sijoittajan tavoin lukuun ottamatta seikkaa, että EFIM:n selvityksessä noudatettiin EFIM-nimisen valtion holdingyhtiön selvittämistä koskevaa lainsäädäntöä,
- viime aikoina tapahtuneen BFM:n velkojen määrän kasvun syy ei ole uusien lainojen myöntäminen, vaan ainoastaan aikaisemmista veloista johtuvat maksuvelvoitteet, sillä kaikkiin lainoihin sovellettiin markkinakorkoja,
- emoyhtiöiden BFM:lle myöntämä rahoitus oli tarkoitettu käytettäväksi tuottaviin sijoituksiin, joita sillä hetkellä voitiin kohtuullisesti pitää voittoa tuottavina kohteina,
- vaikka niitä pidettäisiinkin valtion tukena, kyseisiin toimenpiteisiin olisi voitava soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan määräyksiä, ottaen erityisesti huomioon: (i) yrityksen tilanne ja näkymät, (ii) yrityksen siirtyminen kolmannen osapuolen omistukseen (iii) yrityksen sijainti Etelä-Italiassa eli alueella, joka täyttää perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätty vaatimukset,

(¹) EYVL N:o C 293, 8.11.1995, s. 8

- yritys tuottaa jälleen voittoa: BFM olisi jo tuottanut voittoa, vaikkakin erittäin pienissä määrin, aikaisemmin tapahtunutta velkaantumista ja maksuvelvoitteita lukuun ottamatta. Yrityksen arvellaan tuottavan huomattavaa voittoa vuonna 1996,
- tämän vuoksi kielteistä päätöstä voitaisiin pitää epäoikeudenmukaisena, koska sen seurauksena yritys olisi asetettava selvitystilaan eikä otettaisi huomioon pyrkimyksiä yrityksen rakenteen uudistamiseksi,
- lain N:o 33/1993 7 pykälän toisessa momentissa säädetään Italian siviililain 2446 ja 2447 pykälän soveltamisen keskeyttämisestä ainoastaan, jotta EFIM:ään kuuluvat yritykset voivat jatkaa toimintaansa siihen sakka, kunnes yhtiö on lopetettu kokonaan.

III

Alustavasti on selvitettävä, mitä yhteisön oikeuden säännöksiä voidaan soveltaa kyseessä olevaan tapaukseen, ottaen huomioon markkinat, jotka kyseiset toimenpiteet vaarantavat: kyseessä on siis mangaaniteräksestä valmistettujen raideristeyksien sydämkappaleiden markkinat.

Vaikka kiskot kuuluvat EHTY:n perustamissopimuksen piiriin, raideristeyksien tai -vaihteiden sydämkappaleet kuuluvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisalaan, kuten käy ilmi yhdistetyn nimikkeistön rauta- ja terästavarat käsittävässä 73 ryhmässä tehdystä jaosta CN-koodissa 7302 30 00 (vaihteenkielek, risteyskappaleet, vaihdetangot ja muut raideristeyksien tai -vaihteiden osat). Euroopan yhteisön perustamissopimusta sovelletaan myös muuhun BFM:n tuotantoon.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklassa määrätään, että sopimuksessa määrättyjä poikkeuksia lukuun ottamatta jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Tämän vuoksi on selvitettävä: (i) ovatko BFM:n hyväksi käyttöön otetut valtion toimenpiteet valtion tukea, (ii) vaikuttavatko ne jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, (iii) voidaanko niihin soveltaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan määräyksiä, missä tapauksessa niitä voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina, vaikka kyseessä olisi laitton tuki siinä mielessä, että siitä ei ilmoitettu komissiolle.

IV

Asiakirjoista ilmenee, että BFM, joka perustettiin 1960-luvun puolivälissä, ei ole koskaan tuottanut voittoa ja se

on kärsinyt huomattavia tappioita viimeisten kymmenen vuoden aikana; komissiolla on käytössään yrityksen tasetta koskevat tiedot kyseisen ajanjakson osalta. Velkojen määrä oli vuoden 1994 lopussa 85 miljardia liiraa, eli viisi kertaa alkuperäinen 17 miljardin liiran osakepääoma. Vuosina 1990—1994 BFM:n tappiot ovat olleet seuraavat:

- vuonna 1990: 18 miljardia 14,6 miljardin liikevaihdosta,
- vuonna 1991: 14 miljardia 18,4 miljardin liikevaihdosta,
- vuonna 1992: 27,6 miljardia 19,9 miljardin liikevaihdosta,
- vuonna 1993: 36,1 miljardia 14,7 miljardin liikevaihdosta,
- vuonna 1994: 13,8 miljardia 20,6 miljardin liikevaihdosta,

Vuosina 1985—1994 yritys on hyötynyt seuraavista EFIM-holdingyhtiön ja tämän hallussa olevan Finanziaria Ernesto Bredan suorittamista toimenpiteistä:

- a) pääomansiirtoja: 7 miljardia liiraa vuonna 1986 ja 5 miljardia liiraa vuonna 1987;
- b) tappioiden korvaaminen: 7,1 miljardia vuonna 1985, 11,2 miljardia vuonna 1987, 3,9 miljardia vuonna 1988, 11,6 miljardia vuonna 1990 ja 17 miljardia vuonna 1991;
- c) rahoitusta emoyrityksiltä, minkä vuoksi BFM on tällä hetkellä velkaa 57 miljardia Finanziaria Ernesto Bredalle ja 6 miljardia EFIM:lle. Tässä yhteydessä olisi korostettava, että EFIM tunnustaa 20 päivänä helmikuuta 1996 päivätyssä kirjeessään, jossa se pyytää komissiolta luvan velkojen pääomittamiseen, että BFM on velkaa emoyrityksilleen noin 63 miljardia liiraa.

Edellä mainitun perusteella on syytä uskoa, että myös ennen kuin jäljempänä V kohdassa tarkoitettut erityissäännökset tulivat voimaan vuoden 1992 heinäkuussa, BFM on onnistunut jatkamaan toimintaansa kyseessä olevilla markkinoilla sen hyväksi suunnattujen valtion toimenpiteiden, eli kahden emoyrityksen suorittamien rahoituksen, uudelleenrahoituksen ja tappioiden korvaamisen ansiosta.

Sen määrittelemiseksi, ovatko kyseessä olevat valtion toimenpiteet valtion tukea, on muistettava, että komission mukaan (katso 13 päivänä marraskuuta 1993 annettu tiedonanto jäsenvaltioille⁽¹⁾) valtionyrityksille voikin olla edullista olla valtion valvonnassa: näin on tapauksissa, joissa valtio menee pidemmälle varojen myöntämisessä kuin tavallinen yrityksen omistaja. Jos julkisia varoja myönnetään valtionyritykselle edullisemmin edellytyksin kuin yksityinen omistaja antaisi varoja vastaavanlaisessa

(¹) EYVL N:o C 307, 13.11.1993, s. 3

rahoitus- ja kilpailutilanteessa olevalle yksityisyritykselle tai silloin, kun valtionyritys saa julkisia varoja käyttöönsä, eikä yksityinen sijoittaja antaisi varoja vastaavanlaisessa taloudellisessa tilanteessa olevan yksityisyrityksen käyttöön, valtionyritys saa edun, jota yksityisomistajat eivät voi hankkia yritykselleen, minkä seurauksena kilpailu yhteismarkkinoilla vääristyy. Tässä tapauksessa on merkityksentöntä, ovatko valtionyritysten hyväksi suunnatut valtion toimenpiteet peräisin suoraan valtiolta, holdingyhtiöltä tai muilta yrityksiltä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on noudattanut samaa oikeuskäytäntöä alkaen 21 päivänä maaliskuuta 1991 annetuista tuomioista asiassa C-308/88, Italia v. komissio ⁽¹⁾, ja asiassa C-305/89, Italia v. komissio ⁽²⁾, ja katsonut, että sen määrittämiseksi, onko tietty julkinen toimenpide valtion tukea, on verrattava toisiinsa edellytyksiä, joilla valtio antaa varoja kyseessä olevalle yritykselle, ja edellytyksiä, joilla yksityinen sijoittaja voisi antaa varoja vertailukelpoiselle yksityisyritykselle tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa, ja tehtävä päätös näiden erojen perusteella. Lisäksi 3 päivänä lokakuuta 1991 asiassa C-261/89, Italia v. komissio, annetussa tuomiossa ⁽³⁾ yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että "se, että rahoitustoimenpide on tarkoitettu tuottaviin sijoituksiin, ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että kyseessä olisi tuki, jos yrityksen tilanne huomioon ottaen ei ole uskottavaa, että yksityinen sijoittaja olisi suorittanut samoja rahoitustoimenpiteitä".

Tässä tapauksessa kiistanalaisia toimenpiteitä, joita ovat toistuvat lainojen myöntämiset, pääoman myöntäminen ja tappioiden korvaaminen BFM:n hyväksi, eli sellaisten yrityksen hyväksi, joka ei ole koskaan tuottanut voittoa ja joka tavanomaisissa taloudellisissa ja oikeudellisissa olosuhteissa olisi jo asetettu konkurssiin oman pääoman kokonaan kuluttaneiden tappioiden vuoksi, ei voida pitää toimenpiteinä, jotka tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja olisi ottanut käyttöön liikeasioidensa tavanomaisen hoidon yhteydessä.

Toisin sanoen kyseessä olevat julkiset toimenpiteet ovat valtion tukea, koska vastaavissa ja tavanomaisissa olosuhteissa yksityinen sijoittaja, vaikkakin EFIM:n tai Finanziaria Ernesto Bredan kokoinen, ei olisi myöntänyt uutta pääomaa tai rahoitusta yrityksen tuottavuuden palauttamiseksi tarkoitettua rakenneuudistussuunnitelman puuttuessa. Aineistosta ei käy ilmi, että BFM:n varsinaista rakenneuudistusta olisi koskaan suunniteltu tai että kiistanalaisilla julkisilla toimenpiteillä olisi ollut kyseinen tarkoitus.

Itse asiassa on hyvin todennäköistä, että tavanomaisissa olosuhteissa, eli jos BFM olisi ollut yksityinen yritys, sen omistaja olisi antanut sen tehdä konkurssin jo kauan sitten; on erittäin epätodennäköistä, että yksityinen yrittäjä antaisi yrityksen, joka tuottaa liikevaihtoa suurempia tappioita ja josta ei voi saada taloudellista etua, jatkaa toimintaansa ilman yksityiskohtaista rakenneuudistus-suunnitelmaa.

Vaikka yksityinen sijoittaja, johon julkista sijoittajaa on verrattava, ei toimisikaan tavanomaisena sijoittajana — sellaisena, joka investoi pääomaan voiton tavoittelemiseksi lyhyellä tai pitkällä aikavälillä — sen olisi ainakin toimitava sijoittajana, joka toimii sellaisen yrityksen pelastamiseksi, joka on väliaikaisesti vaikeassa tilanteessa mutta josta tulee tuottava rakenneuudistuksen jälkeen. Tämä ei päde BFM:ään, jonka velkaantumisaste on sellainen, että yrityksestä ei tule tuottavaa pitkälläkään aikavälillä. Yhdelläkään yksityisellä sijoittajalla, joka toimii markkinatalouden tavanomaisissa olosuhteissa, ei olisi varaa rahoittaa niin raskaita tappioita tuottavaa yritystä niin pitkää aikaa, vaikka sillä olisi pitkän aikavälin tavoitteita tai se aikoisii myydä yrityksen.

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että kyseessä olevat julkiset toimenpiteet ovat perustamissopimuksen 92 artiklan mukaista valtion tukea.

V

Lain N:o 33/1993 7 pykälän toisessa momentissa säädetään, että Italian siviililain 2446 ja 2447 pykälän ehdottomia säännöksiä ei sovelleta EFIM-ryhmään kuuluvien yrityksiin, BFM mukaan lukien. Kyseisissä artikloissa säädetään, että yritys lopetetaan muun muassa, jos sen pääoma laskee tappioiden johdosta alle laissa säädetyn vähimmäistason (200 miljoonaa liiraa). BFM on onnistunut jatkamaan toimintaansa ja välttämään konkurssin, johon yksityisyritys olisi tässä tapauksessa joutunut, lain N:o 33/1993 7 pykälässä olevan erityissäännöksen ansiosta, jolla poiketaan yleisestä järjestelmästä. Jos edellä mainittuja siviililain pykälä olisi sovellettu BFM:ään, yritys olisi saattanut ajautua konkurssiin ja joutua lopettamaan toimintansa.

Kyseinen säännös — joka ei koske yleisluontoista, vaan erityistä toimenpidettä, joka on säädetty tietyn yrityksen hyväksi — voidaan luokitella valtion tueksi, koska sen avulla BFM on voinut jättää maksamatta velkansa valtiolle ja valtionyrityksille, mukaan lukien julkiset rahoituslaitokset. Samaan aikaan mainitun säännöksen ansiosta BFM voisi jatkaa toimintaansa ilman, että joutuu maksamaan takaisin soveltumattomaksi todetun tuen. Tällä päätöksellä ei siis olisi käytännön vaikutusta lainkaan.

⁽¹⁾ Kok. 1991, s. I-1433.

⁽²⁾ Kok. 1991, s. I-1603.

⁽³⁾ Kok. 1991, s. I-4437, perustelujen 9 kohta.

Kyseessä oleva erityisjärjestely aloitettiin vuonna 1992, ja sen olisi pitänyt päättyä vuoden 1994 lopussa. Siitä huolimatta Italia on 24 päivänä tammikuuta 1996 annetulla ministeriön päätökselle jatkanut EFIM:n erityiseen selvitysjärjestelmään liittyvien toimenpiteiden voimassaoloaikaa vuodeksi 1996, niin kuin se oli jo tehnyt vuonna 1995, sellaisten ryhmään kuuluvien yritysten hyväksi, joita ei ole vielä myyty tai asetettu selvitystilaan, kuten BFM. Italian hallitus on tällä tavoin suojellut BFM:ää vuoden 1992 heinäkuusta ja suojelee sitä edelleen mahdolliselta konkurssilta tai selvitystilaan asettamiselta sekä on muuttanut kokonaan toimenpiteiden luonteen, joita olisi voinut aikaisemmin pitää järjestelmänä, joka olisi voimassa vain niin kauan, kunnes ryhmän yritykset myydään kolmansille osapuolille tai asetetaan selvitystilaan.

On selvää, että tämän järjestelmän jatkamista voidaan perustella vain erittäin pätevillä syillä, sillä se johtaa kilpailun vakavaan vääristymiseen yhteismarkkinoilla. Italian viranomaiset eivät ole tähän asti vedonneet mihinkään syyhyn erityisjärjestelmän voimassaoloajan pidentämisen puolustamiseksi lukuun ottamatta väitettä, että ne tarvitsivat aikaa ostajan löytämiseksi. Kyseistä perustelua ei voida tietenkään hyväksyä, koska muussa tapauksessa Italian viranomaiset voisivat pidentää järjestelmän voimassaoloaikaa ilman määräaikaan ostajan löytämiseen asti.

Se, että BFM:lle ei ole kyetty löytämään ostajaa tähän asti, todistaa, että yritys on erittäin huonossa taloudellisessa tilassa. Yrityksen tilanne on niin heikko, että sitä ei voida myydä kohtuullisin ehdoin.

Tämän vuoksi myös kyseessä olevan lain — eli lain N:o 33/1993 7 pykälän toisen momentin, jonka voimassaoloa pidennettiin 24 päivänä tammikuuta 1996 annetulla päätöksellä — säännösten soveltamisen pidentämistä BFM:n osalta on pidettävä valtion tukena, koska se on mahdollistanut BFM:n toiminnan keinotekoisien jatkumisen, suosinut sitä kilpaileviin yrityksiin verrattuna ja johtanut kilpailun vääristymiseen kyseisillä markkinoilla.

Komissio kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että laissa N:o 33/1993 säädetyin poikkeuksen, jonka voimassaoloaikaa pidennettiin vuoden 1996 tammikuussa annetulla päätöksellä, ansiosta BFM on voinut:

- hyötyä EFIM:n selvitysmiehen ylimääräisen henkilöstön palkkojen maksamiseen myöntämästä 2 710 miljoonan liiran tuesta,
- keskeyttää 9 941 miljoonan liiran velan takaisinmaksun tavarantoimittajille,
- keskeyttää ISVEIMER ja IMI -nimisten rahoituslaitosten myöntämien 6 609 miljoonan liiran luottojen takaisinmaksun,

— keskeyttää 17 päivästä heinäkuuta 1992 4 478 miljoonan liiran määrästä maksettavien korkojen takaisinmaksun velkojapankeille.

On ilmiselvää, että kaikkien näiden erikoistoimenpiteiden, jonka Italia on ottanut käyttöön poikkeuksena yhteisön oikeuteen, ainoa tarkoitus on ollut mahdollistaa BFM:n toiminnan keinotekoinen jatkuminen vuoden 1992 heinäkuusta lähtien ilman, että yrityksen olisi tarvinnut suoriutua velvoitteistaan julkisia yrityksiä kohtaan.

VI

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Rautateiden sydänkappaleiden maantieteellisten markkinoiden määritelmän osalta on todettava, että kyseessä on yhteisön markkinat. Kaikkien yhteisön tarkempien rautateiden sydänkappaleiden valmistajien läsnäolo on merkittävä koko yhteisö alueella, ne kilpailevat keskenään eri jäsenvaltioiden viranomaisten ja erityisesti rautatieyhtiöiden hankintasopimuksista ja siten vievät suuren osan tuotannostaan muihin jäsenvaltioihin.

Komission käytettävissä olevista tiedoista ilmenee, että kilpailuun vaikuttaa kyseisten markkinoiden huomattava ylituotanto⁽¹⁾.

Italian viranomaiset ovat korostaneet BFM:n viennin toisarvoista luonnetta. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että edellä mainitussa asiassa C-305/89 antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että "Silloin, kuin yritys toimii ylituotantoalalla, jolla esiintyy kilpailua eri jäsenvaltioiden valmistajien kesken, mikä tahansa viranomaisilta saatu tuki on omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden kauppaan ja vääristämään kilpailua, sillä yrityksen toiminnan jatkuminen estää kilpailijoita kasvattamasta markkinaosuuttaan ja vähentää niiden mahdollisuuksia lisätä vientiään"⁽²⁾.

VII

Kun on todettu, että BFM:n hyväksi käyttöön otetut julkiset toimenpiteet ovat valtion tukea ja että ne vaikuttavat yhteisön sisäiseen kauppaan, on määritettävä, voidaanko kyseistä tukea, joka on laitton, koska siitä ei ilmoitettu komissiolle, pitää soveltuvana yhteismarkkinoille.

⁽¹⁾ Yhdestä kappaleesta koostuvien raideristeyksien sydänkappaleiden markkinoilla on edelleen ylituotantoa. Arvion mukaan vuonna 1996 yhteisön kokonainen tuotantokyky (Manoir, BFM, Jadot, Jez Amurrio) on 8 400 kappaletta, kun kysynnän pitäisi olla enintään 5 615 kappaletta.

⁽²⁾ Perustelujen 26 kohta.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätään tietyistä tukimuodoista, jotka soveltuvat tai voivat soveltua yhteismarkkinoille. Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdassa määrätään, että yhteismarkkinoille soveltuvat yksittäisille kuluttajille myönnettävä sosiaalinen tuki ja tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.

Tässä yhteydessä on todettava, että 92 artiklan 2 kohdan määräyksiä ei voida soveltaa kyseessä olevaan tukeen, koska kyseessä ei ole yksittäisille kuluttajille myönnettävä sosiaalinen tuki; aineistosta ilmenee myös, että tuki ei ole tarkoitettu luonnonmullistusten aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa määrätystä poikkeuksista seuraavat voisivat tulla kysymykseen tässä tapauksessa ja Italian viranomaiset ovat vedonneet niihin: a) tuki taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaa-työllisyys on vakava ongelma, ja c) tuki tietyin taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta on todettava, että kyseessä olevia toimenpiteitä ei myönnetty alueellisen ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä. Aineistosta ei myöskään ilmene, että niitä olisi myönnetty työpaikkojen luomiseksi tukea saavalla alueella. Asiaa koskevista tutkimuksista sen sijaan ilmenee, että kyse on erityistoimenpiteistä, joiden tarkoitus on turvata BFM:n olemassaolo millä hinnalla tahansa.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräysten osalta Italian viranomaiset väittävät, että kyseessä olevat toimenpiteet olisivat mahdollistaneet BFM:n rakenneuudistuksen ja tuottavuuden palauttamisen. Tässä yhteydessä komissio katsoo, että Italian viranomaiset eivät ole esittäneet todisteita sen väitteensä tueksi, että kiistanalainen tuki on myönnetty yrityksen rakenneuudistussuunnitelman yhteydessä. Siinäkin tapauksessa, että julkiset osakkeenomistajat olisivat ajatelleet rakenneuudistuksen mahdollisuutta, tosiasiat ovat osoittaneet, että mikä tahansa BFM:ää koskeva rakenneuudistussuunnitelma olisi ollut vailla perusteita. Aineistosta ilmenee, että BFM:n rakenneuudistusta ei ole koskaan suunniteltu ja että kiistanalaisia julkisia toimenpiteitä ei ole koskaan suunniteltu käytettäväksi siihen tarkoitukseen, vaan niiden ainoa tarkoitus on ollut yrityksen olemassaolon turvaaminen ilman mitään yhteyksiä taloudelliseen johdonmukaisuuteen tai rakenneuudistussuunnitelmiin.

Olisi myös huomattava, että huolimatta Italian viranomaisten päinvastaisista väitteistä, joiden mukaan BFM tuottaisi tällä hetkellä voittoa, BFM on myös vuonna 1995

tuottanut tappiota 15 miljardia liiraa 28,1 miljardin liikevaihdosta; tappiot olivat olleet 27,6 miljardia vuonna 1992, 36,1 miljardia vuonna 1993 ja 13,8 miljardia vuonna 1994. Tuloslaskelma, jossa ei oteta huomioon tuloja tai maksuvelvoitteita, oli 1 944 miljoonaa liiraa tappiollinen vuonna 1995, 4 217 miljoonaa tappiollinen vuonna 1992, 5 103 miljoonaa tappiollinen vuonna 1993 ja 87 miljoonaa voitollinen vuonna 1994. Edellä sanotun perusteella komissiolla on syytä uskoa, että Italian väitteet BFM:n tuottavuudesta ovat ilman perusteita.

Itse asiassa on vaikea ymmärtää, että Italian viranomaiset voivat väittää tuen olevan soveltuva sellaisen yrityksen osalta, joka on tuottava ainoastaan toimintatasolla ottamatta huomioon maksuvelvoitteita, joista yrityksen olisi vastattava.

Yhteisön oikeuden kanssa ristiriidassa vaikuttaa olevan myös se, että yritys, joka olisi lakannut olemasta ilman tukea ja poikkeuksia yhteisön oikeuteen, saa erityiskohdeltua sen väitteen perusteella, että tuottavuus palautetaan toimintatuloksen tasolla, vaikka se voi jatkaa toimintaansa ainoastaan laittoman tuen ansiosta. Lisäksi olisi korostettava, että sellainen käytäntö tarjoaisi laitonta hyötyä jäsenvaltioille, jotka viivästyttävät tukitoimenpiteiden lopettamista mahdollisimman pitkään.

Tämän seurauksena komissio katsoo, että tässä tapauksessa ei voida myöntää perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.

Lopuksi Italian viranomaisten väitettä, että laittoman tuen kieltämistä ja takaisinmaksun vaatimista koskeva päätös voisi johtaa BFM:n lopettamiseen, on tarkasteltava tämän nimenomaisen tapauksen yhteydessä. BFM:n tapaus kuuluu komissiolle esitettyyn EFIM:n selvityssuunnitelmaan. Suunnitelman mukaan yritykset, joille ei löydetä ostajaa, asetetaan selvitystilaan siirtymäajanjakson jälkeen. Italia on jatkanut tämän selvitysjärjestelmän voimassaoloa ilman komission lupaa kaksi kertaa, joista toinen 24 päivänä tammikuuta 1996 annetulla päätöksellä.

Kun ostajia ei löytynyt, BFM olisi pitänyt asettaa selvitystilaan jo vuoden 1994 lopussa, joka on EIFM-ryhmän lopettamisesta annetussa laissa säädetty määräaika. Tämän johdosta EFIM:n asettaminen selvitystilaan merkitsisi vain Italian laissa säädettyä EFIM:n selvityssuunnitelman johdonmukaista lopputulosta, eikä yhteisön sääntöjen liian tiukkaa soveltamista.

VIII

Edellä esitetyn perusteella on tultava siihen päätelmään, että julkiset toimenpiteet, joista BFM on hyötynyt, eli:

- a) 12 miljardin Italian liiran pääomansiirrot, joista 7 miljardia vuonna 1986 ja 5 miljardia vuonna 1987;

- b) tappioiden korvaaminen 50,8 miljardilla liiralla, joista 7,1 miljardia vuonna 1985, 11,2 miljardia vuonna 1987, 3,9 miljardia vuonna 1988, 11,6 miljardia vuonna 1990 ja 17 miljardia vuonna 1991;
- c) rahoitus emoyrityksiltä, mikä on johtanut BFM:n velkaantumiseen 63 miljardilla liiralla kahdelle emoyritykselle;
- d) lain N:o 33/1993 7 pykälän toinen momentti, jonka voimassaoloa pidennettiin 24 päivänä tammikuuta 1996 annetulla päätöksellä, koska sen avulla BFM on voinut välttyä velkojen takaisinmaksulta valtioryityksille, mukaan lukien julkiset rahoituslaitokset, ja on onnistunut jatkamaan toimintaansa ja välttämään lopettamista ilman, että sen olisi tarvinnut maksaa laittomaksi todettua tukea takaisin;
- e) lain N:o 33/1993 säännökset, koska niiden avulla BFM on voinut keskeyttää ISVEIMER ja IMI -nimisten rahoituslaitosten myöntämien 6 609 miljoonan liiran luottojen takaisinmaksun;

ovat laitonta valtion tukea, sillä niistä ei koskaan ilmoitettu komissiolle, ja ne eivät sovellu yhteismarkkinoille, koska niihin ei voida soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan määräyksiä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja erityisesti asiassa 94/87, komissio v. Saksa, 2 päivänä helmikuuta 1989 annetun tuomion mukaisesti kansalliset menettelyt ja säännökset on pantava käytäntöön niin, että yhteisön oikeudessa säädetty tuen takaisinmaksu ei ole käytännössä mahdotonta.⁽¹⁾

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Julkiset tukitoimenpiteet, joista BFM on hyötynyt, eli:

- a) 12 miljardin Italian liiran pääomansiirrot, joista 7 miljardia vuonna 1986 ja 5 miljardia vuonna 1987;
- b) tappioiden korvaaminen 50,8 miljardilla liiralla, joista 7,1 miljardia vuonna 1985, 11,2 miljardia vuonna 1987, 3,9 miljardia vuonna 1988, 11,6 miljardia vuonna 1990 ja 17 miljardia vuonna 1991;
- c) rahoitus emoyrityksiltä, mikä on johtanut BFM:n velkaantumiseen 63 miljardilla liiralla kahdelle emoyritykselle;
- d) lain N:o 33/1993 7 pykälän toinen momentti, jonka voimassaoloa pidennettiin 24 päivänä tammikuuta 1996 annetulla päätöksellä, koska sen avulla BFM on voinut välttyä velkojen takaisinmaksulta valtioryityksille, mukaan lukien julkiset rahoituslaitokset, ja on

onnistunut jatkamaan toimintaansa ja välttämään lopettamisen ilman, että sen olisi tarvinnut maksaa laittomaksi todettua tukea takaisin;

- e) lain N:o 33/1993 säännökset, koska niiden avulla BFM on voinut keskeyttää ISVEIMER ja IMI -nimisten rahoituslaitosten myöntämien 6 609 miljoonan liiran luottojen takaisinmaksun;

ovat laittomia, sillä ennen niiden myöntämistä niistä ei ilmoitettu komissiolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Ne eivät myöskään sovellu yhteismarkkinoille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Italian on perittävä takaisin BFM:lle maksettu tuki valtion tuen takaisinperintää koskevan Italian lainsäädännön mukaisesti.

Tämän tuen vaikutusten poistamiseksi tuen määrään lisätään korko, joka peritään tuen myöntämispäivästä takaisinmaksupäivään. Korko lasketaan korkokannalla, joka vastaa aluetukiohjelmien nettoavustusekvivalentin laskeamisessa kyseessä olevan ajanjakson aikana käytettyä viitekorkoa.

3 artikla

Italian on heti jätettävä soveltamatta BFM:ään yhteisön oikeudesta poikkeavan järjestelmän voimassaoloajan pidentämiseen liittyviä säännöksiä julkisten velkojen ja valtionyritysten saatavien osalta. Lisäksi Italian on heti jätettävä soveltamatta BFM:ään yhteisön oikeudesta poikkeavan järjestelmän voimassaoloajan pidentämiseen liittyviä säännöksiä julkisten rahoituslaitosten myöntämien lainojen takaisinmaksun osalta.

4 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluttua tämän päätöksen tiedoksi antamisesta sen noudattamiseksi toteutetut toimenpiteet.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 1996.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

⁽¹⁾ Kok. 1989, s. 175.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä toukokuuta 1996,

Institut Français du Pétrolen hyväksi eräistä öljytuotteista perityn veron jatkamiseksi kaudelle 1993—1997

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/615/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on kehottanut niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa edellä mainittujen artiklojen mukaisesti,

sekä katsoo, että

I

Komissio on 23 päivänä marraskuuta 1994 päivätyllä kirjeellään N:o SG (94) D/16532 ilmoittanut Ranskan viranomaisille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 artiklan mukaisien menettelyn aloittamisesta, joka koskee Institut Français du Pétrolen (IFP) hyväksi eräistä öljytuotteista perityllä veronluonteisilla maksuilla rahoitettua tukijärjestelmää.

Vuonna 1994 perustettu IFP on tieteellistä ja teknistä toimintaa harjoittava voittoa tavoittelematon laitos, joka toimii Ranskan valtion valvonnassa. Se suorittaa pääasiassa koekaivaukseen, jalostukseen ja petrokemian teknologiaan liittyviä tutkimus- ja kehityshankkeita. Lisäksi se toteuttaa tutkimuksia ja levittää näiden alojen teknistä tietoa sekä kouluttaa alan teknikkoja. IFP osallistuu myös hiilivetyyn liittyvillä teollisuudenaloilla toimivien yritysten rahoitukseen.

IFP:n toiminta rahoitetaan suurelta osin (68 prosenttia toimintatalousarviosta vuonna 1991, 63,7 prosenttia vuonna 1993 ja 65,2 prosenttia vuonna 1994) sen hyväksi tietyistä öljytuotteista perittävistä veronluonteisista maksuista saaduilla tuloilla. Vaikka tämän veronluonteisen maksun periminen IFP:n hyväksi alkoi jo vuonna 1944, Ranska on ilmoittanut veron jatkamisesta ainoastaan vuonna 1992 kaudelle 1993—1997.

Tämän veron tuoton arvioidaan olevan noin 1 miljardia Ranskan frangia (155 miljoonaa ecua) vuodessa kautena 1993—1997 (1,15 miljardia Ranskan frangia vuonna 1994).

Aikomuksesta rahoittaa hanketta myös kyseisellä kaudella oli ilmoitettu komissiolle elokuussa 1992. Koska ilmoitettiin, että IFP saisi ennakkoja verotuloista, kirjattiin tuki tammikuussa 1993 tueksi, josta ei ollut ilmoitettu.

Komissio on päättänyt aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen kyseistä järjestelmää koskevan menettelyn seuraavista syistä:

- maahantuoduista tuotteista kerätty vero olisi vastoin sitä (komission säännöllisesti vahvistamaa veroluonteisia maksuja koskevaa) yleistä periaatetta, jonka mukaan muista jäsenvaltioista tulevat tuotteet saavat täysimääräisen vapautuksen verosta;
- yritykset, jotka hankkivat IFP:n suorittamien tutkimusten tuloksia, saisivat epäsuoraa tukea, koska tutkimusten hintoja ei ilmeisesti lasketa todellisten kustannusten perusteella, vaikka kyse olisikin markkinahinnosta;
- on otettava huomioon, että IFP:n ohjelmat käsittävät tiettyjä sen itsensä määräysvallassa olevia yrityksiä hyödyttäviä suoria tukia ja/tai edellisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja tukia;
- veron tuotto olisi suoraa tukea, joka suosii instituutin toimintaa muihin yhteisössä toimiviin samankaltaisiin laitoksiin verrattuna;
- se että IFP ei saa riittävää korvausta osallistumisestaan rahoitukseen voidaan myös katsoa tueksi.

Koska ne veroa maksavat öljytuotteiden valmistajat, jotka vievät maasta tuotteitaan, voivat saada hyvitystä maksetusta verosta, komissio katsoo kyseisen vapautuksen olevan vientitukea. Koska Ranska on antanut komissiolle tiedoksi kyseisten tuotteiden maastaviennin verottamista koskevan edellä mainitun perusperiaatteen mukaisen asetusluonnoksen, komissio ei ole aloittanut asiaa koskevaa menettelyä.

Samalla Ranska oli ilmoittanut muuttavansa maahantuonnin verotuskäytäntöä siten, että yritykset, joilta IFP-maksua peritään, eivät maksa sitä Ranskaan toimittamiensa tavaroiden osuudesta, joka vastaa muista jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla katettua kyseisen tuotteen kansallista keskimääräistä kulutusta. Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio katsoi, että tämä

järjestelmä "ei neutraloi kokonaan muista jäsenvaltioista tuotujen tuotteiden veroa. Itse asiassa tulisi tietyille Ranskassa tapahtuvaan kulutukseen suunnatulle myynnille, jota harjoittavat toimijat kattavat kysyntänsä tuomalla maahan määriä, jotka ylittävät Ranskan kotimaisen keskiarvon, määrätä jäännösvero, joka rikkoisi muista jäsenvaltioista tulevan tuonnin täydellisen verovapauden periaatetta."

Menettelyn aloittamisen jälkeen Ranska ei ole ryhtynyt soveltamaan tuontiveron korjausjärjestelmää eikä verottamaan vientiä.

Komissio vastaanotti Ranskan lähettämät huomautukset 5 päivänä tammikuuta 1995. Näissä huomautuksissa oli joitakin vastauksia epäilyihin, joita komissiolle oli tämän järjestelmän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Lisätietoja Ranska toimitti 10 päivänä marraskuuta 1995, 6 päivänä joulukuuta 1995 ja 15 päivänä tammikuuta 1996. Ranskan ja komission edustajat kokoontuvat Brysselissä 14 päivänä marraskuuta 1995 selvittämään tiettäviä kohtia.

Komission tiedonannossa, joka julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 27 päivänä kesäkuuta 1995⁽¹⁾, kehoitettiin muita jäsenvaltioita ja niitä, joita asia koskee, esittämään asiaa koskevat huomautuksensa.

Komissio ei ole saanut yhtään menettelyä koskevaa huomautusta muilta jäsenvaltioilta eikä kolmansilta osapuolilta.

II

Ranska on todennut menettelyn aloittamista koskevissa huomautuksissaan seuraavaa:

— ensinnäkin menettely on aloitettu perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun voimassa olevan järjestelmän tutkimiseksi, koska järjestelmä on ollut olemassa vuodesta 1944 lähtien ilman mainittavia muutoksia. Siksi komissio ei voi moittia Ranskaa asiasta ilmoittamatta jättämisestä. Lisäksi vuonna 1992 aloitettu käytäntö "ilmoittaa" komissiolle järjestelmän uudistamisesta ei voi vaikuttaa voimassa olevan järjestelmän luonteeseen;

— IFP:n toiminta ei vääristä kilpailua, koska sen työn tulokset ovat kaikkien saatavilla. Tätä avoimuutta todistavat seuraavat seikat:

- 1) muita kuin Ranskan kansalaisia toimii IFP:n hallintoelimissä (neljä kolmestatoista tieteellisen

komitean jäsenestä sekä kolme kahdeksastatoista hallintoneuvoston jäsenestä). Näin IFP:n toiminnasta on aina välitetty tietoa kansainvälisille toimijoille, jotka osallistuvat aktiivisesti toiminnan ohjaamiseen;

- 2) IFP osallistuu komission energiaa ja tutkimus- ja kehitystoimintaa koskevan eurooppalaisen politiikan yhteydessä tekemiin aloitteisiin sekä komission eri ohjelmiin;

- 3) IFP on ollut mukana luomassa erilaisia eurooppalaisia verkkoja, kuten European Institute on Geo-energies ja European Network for Research and Geo-energies. Tällä hetkellä ollaan luomassa samankaltaista verkkoa moottorialaa varten;

- 4) IFP:n koulutustoimintaa harjoittavan Ecole Nationale Supérieure des Pétales et Motoeurs -oppilaitoksen opiskelijoista yli kolmannes on ulkomalaisia (37 prosenttia lukuvuonna 1993/94);

- 5) kaikki asiasta kiinnostuneet yritykset kansallisuudesta ja sijaintipaikasta (sekä yhteisössä että sen ulkopuolella) huolimatta voivat saada tutkimustuloksia käyttöönsä. Kaikki asiasta kiinnostuneet yritykset (sekä yhteisössä että sen ulkopuolella sijaitsevat) voivat osallistua tutkimuksen alalla tehtäviin yhteistyöohjelmiin, mikäli ne edesauttavat ohjelmien toteuttamista. Osallistumisen myötä on mahdollista saada käyttöönsä myös tulevaisuudessa saavutettavia tuloksia;

- 6) yritykset voivat saada tutkimustuloksia käyttöönsä myös hankkimalla IFP:n itsenäisesti tai yhteistyössä kehittämien menetelmien käyttöä koskevat lisenssit. Kaikki yhteisössä ja sen ulkopuolella toimivat yritykset voivat hankkia ne markkinahintaan. Kaikista 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä myönnettyistä 1 042 lisenssistä ainoastaan 74 myönnettiin Ranskaan (7,1 prosenttia);

— Euroopassa ei ole IFP:n kaltaista yksityistä tai valtion omistamaa tutkimuskeskusta. Suuret IFP:hen verrattavat keskuskeskukset eivät ole erikoistuneet hiilivety-, moottori- tai ympäristöalaa. Näihin aloihin erikoistuneet keskuskeskukset ovat päinvastoin pieniä ja ne keskittyvät suppeaan alaan. Lisäksi lähes kaikki tutkimuskeskuskeskukset käyttävät IFP:tä enemmän tai yhtä paljon julkisia varoja. Suurten öljy-, kemianteollisuuden-, kaasu- ja autoyritysten tutkimuskeskuskeskukset eivät anna tutkimustuloksia tuloksia vapaaseen käyttöön. Ei siis voida väittää, että IFP:n rahoittaminen osittain julkisin varoin hyödyttäisi instituutin toimintaa muihin yhteisössä toimiviin tutkimuskeskuksiin verrattuna, joiden julkinen rahoitus on usein yhtä suuri tai jopa suurempi;

⁽¹⁾ EYVL N:o C 161, 27.6.1995, s. 5

- IFP ei myönnä välillistä tukea, koska lisenssien myöntäminen tapahtuu markkinahintaan lisenssien hankkijasta riippumatta. Hinta määräytyy kilpailun mukaan eikä se ole alhaisempi tai mielivaltaisin. Ei ole hyväksyttävää, että hinta olisi jatkuvasti kustannuksia alhaisempi;
- ei pidä paikkaansa, että IFP ei saisi korvausta rahallisista osakkuuksistaan ISIS-yhtiössä, johon IFP on koonnut kaikki osakkuutensa. Vuosina 1986—1994 IFP sai 98,4 miljoonaa Ranskan frangia tavanomaista osinkotulua. Lisäksi vaikka valtion valvonnassa olevat yritykset hyötyvät IFP:n palveluista, ne eivät saa etua pääsystä tutkimusohjelmiin eivätkä tulosten hyödyntämisestä. Ne voivat käyttää IFP:n teknologiaa joko markkinaehdoin ja ilman yksinoikeutta tai siten, että yhteisömuksessa tulokset omistetaan suhteessa rahoitusosuuteen;
- vero, jolla IFP:tä rahoitetaan, on valmisteverojen lisäksi, ja niitä, kuten valmisteverojakin, maksavat lopulliset kuluttajat. Kyseessä on siis kulutukseen kohdistuva tuotteen alkuperästä riippumaton vero. Toisaalta veronmaksajien ja IFP:n työstä hyötävien välillä ei ole sellaista yhteyttä, joka on edellytyksenä veronkaltaisten maksujen koskevasta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä johdettujen periaatteiden soveltamiselle.

Näitä perusteluja on syvennetty seuranneessa kirjeenvaihdossa sekä komission kanssa käydyssä kokouksessa.

III

Alustavana huomiona voidaan sanoa, että komissio ei hyväksy Ranskan tulkintaa nykyisen järjestelmän luonteesta ja muistuttaa Ranskan viranomaisia siitä, että Ranska on ilmoittanut IFP:n hyväksi kerättävän veronluonteisen maksun jatkamisesta perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti 17 päivänä elokuuta 1992.

Komission on 92 ja 93 artiklan perusteella tutkittava tukijärjestelmien rahoittamiseksi perittyjen veronluonteisten maksujen perintätapojen sekä varsinaisten maksuista saatavilla tuloilla rahoitettujen tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

Maksun perintätapojen soveltumista yhteismarkkinoille arvioidaan kahden yleisen periaatteen perusteella, jotka komissio on vahvistanut säännöllisesti ja jotka yhteisöjen tuomioistuin vahvisti asiassa 47/69, Ranskan tasavallan hallitus vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25 päivänä kesäkuuta 1970 antamassaan tuomiossa ⁽²⁾ (Institut textile de Francen hyväksi perittävät veronluonteiset maksut) ja

jotka koskevat tuontitavaroiden vapauttamista verosta sekä muihin jäsenvaltioihin ja Euroopan talousalueelle viettävien tuotteiden verotusta.

Ensin mainitulla periaatteella halutaan välttää, että muiden jäsenvaltioiden yritykset rahoittaisivat saamaansa hyötyyn nähden suhteettomasti sellaisia positiivisia toimia (tässä: tutkimus- ja kehitysohjelmat), joista hyötävät pääasiassa kyseistä maksua perivän jäsenvaltion yritykset.

Toisella periaatteella pyritään varmistamaan, että vienti ei ole kotimaan markkinoille tuottamista kannattavampaa, koska se voisi aiheuttaa viennin lisääntymistä ja muuttaa täten yhteisön sisäistä kauppaa. Toisaalta on vältettävä sitä, että vientiä harjoittavat kotimaiset yritykset hyötävät verotuloilla rahoitetuista positiivisista toimista osallistumatta niiden rahoittamiseen.

Näiden kahden periaatteen analysoiminen liittyy kolmannen komission asettamaan veronluonteisten maksujen koskevaan periaatteeseen, joka on kielto käyttää verotuloja suorana tukena yksittäisille yrityksille.

Komissio on toistuvasti viitannut asiassa 47/69 annettuun tuomioon ⁽³⁾, jonka mukaan ”(tällaisen instituutin) varojen ja työn tulosten asettaminen kaikkien yritysten saataville ketään syrjimättä ei välttämättä saa aikaan sellaista todellista ja samanarvoista hyötysuutta jokaiselle mukana olevalle, joka saavutettaisiin, jos kohtelun tasa-arvoisuus taattaisiin lainsäädännössä, ja käytännössä ranskalaiset yritykset olisivat olosuhteiden pakosta muita edullisemmassa asemassa”, tai yleisemmin kansalliset yritykset olisivat edullisemmassa asemassa.

Tämän vuoksi jonkin jäsenvaltion perimä veronluonteinen maksu, joka peritään tutkimuskeskuksen rahoittamiseksi, hyödyttää ”luonnollisesti” eniten sen jäsenvaltion yrityksiä.

Jos, kuten Ranska on vahvistanut, IFP:n suorittamien tutkimusten tulokset ovat tasapuolisesti kaikkien saatavilla, komission olisi arvioitava, vastaako tämä todellisuutta sekä oikeudellisella tasolla että käytännössä. Osoittaakseen tämän pitävän paikkaansa Ranska on korostanut, että IFP:n suorittama tutkimustoiminta tapahtuu avoimissa eurooppalaisissa ja kansainvälisissä puitteissa.

Komissio on arvioinut, että II osassa esitetyt väitteet eivät riittäneet osoittamaan, että ranskalaiset yritykset eivät ole IFP:n suorittamien tutkimusten tulosten pääasiallisia hyötyjiä. Ne eivät toisin sanoen riitä kumoamaan oletusta, jonka mukaan tämän instituutin toiminta hyödyttää luonnollisesti ensisijaisesti ranskalaisia yrityksiä.

⁽²⁾ Kok. 1970, s. 487.

⁽³⁾ Katso alaviite 2.

Komissio on tämän vuoksi pyytänyt Ranskaa toimittamaan yksityiskohtaisia tietoja instituutin harjoittaman tutkimus- ja kehitystoiminnan luonteesta sekä sen teollisuudessa toimivista yhteistyökumppaneista (*).

Ranska toimitti lisätietoja: IFP:n toimintatalousarvion erittelyn, tutkimus- ja kehitystyöstä aiheutuvien kulujen (sekä perustutkimusta että soveltavaa tutkimusta koskevan) perusteellisen erittelyn, tietoja itsenäisen ja yhteisen tutkimustoiminnan kulujen jakautumisesta sekä yhteisen tutkimustoiminnan yhteistyökumppanien erittelyn maittain ja erityksittäin.

Annettuihin tietoihin perustuva IFP:n toiminnan neljää viimeistä tilivuotta koskeva talousarvio on seuraavanlainen:

	(%)			
	1992	1993	1994	1995
Toiminta	91	92	85	87
josta:				
Koulutus	10	10	9	9
Tiedotus ja dokumentaatio	3	4	4	4
Tutkimus- ja kehitystyö	78	79	72	75
Nettoinvestoinnit	2	1	3	-1
Lainojen takaisinmaksu	5	5	5	5
ALV, jota ei palauteta	—	—	7	7
Muut	2	2	0	2
Kuluja yhteensä	100	100	100	100

Vertailun vuoksi voidaan todeta, että vuosina 1994 ja 1995 tutkimus- ja kehitystyön kulut olivat hieman alle 1,3 miljardia Ranskan frangia ja toiminnan kokonaiskulut noin 1,8 miljardia Ranskan frangia.

IFP erottaa hallinnollisista syistä perustutkimuksesta aiheutuvat kulut soveltavasta tutkimuksesta aiheutuvista kuluista. Perustutkimuksella pyritään edistämään soveltavamman tutkimuksen pohjan olevien tieteellisten ilmiöiden ja teknologisten menetelmien ymmärtämistä sekä avaamaan uusia uria tekniselle kehitykselle. Soveltava tutkimus koostuu tutkimuksista ja kokeista, joiden päämääränä on uusien mentelmien, tuotteiden, laitteiden tai työtapojen edistäminen tai kehittäminen. Soveltava

tutkimustoiminta ei välttämättä johda uuden mallin tai menetelmän luomiseen.

IFP:n viime tilikausina harjoittaman tutkimustoiminnan kulujen erittely osoittaa perustutkimuksen kulujen osuudeksi 20 prosenttia ja soveltavan tutkimuksen kulujen osuudeksi 80 prosenttia kokonaiskuluista (*).

Itsenäisen ja yhteistutkimuksen osuudet jakautuvat toimintatalousarviossa seuraavasti:

	(%)			
	1992	1993	1994	1995
Oma tutkimus	38,74	40,30	40,92	41,11
Muut tutkimukset	13,74	13,71	14,35	12,91
Tutkimukset ulkopuolisten yhteistyökumppaneiden kanssa	47,51	46,00	44,73	45,98
Yhteensä	100,00	100,00	100,00	100,00

IFP:n itsenäisesti suorittamaan tutkimukseen käytetty osuus toimintatalousarviosta on noin 40 prosenttia, yleisen edun mukaisten tutkimusohjelmien (esim. ympäristö, komission tutkimusohjelmat jne.) osuus noin 14 prosenttia ja ulkopuolisten yhteistyökumppaneiden kanssa suoritettujen tutkimustoiminnan osuus noin 46 prosenttia. IFP:n yhdessä ulkopuolisten yhteistyökumppaneiden kanssa rahoittamien tutkimusohjelmien osuus tutkimus- ja kehitystyön talousarviosta on siis 60 prosenttia.

Tutkimuksen luonnetta koskevien tietojen vertaaminen yhteistyökumppaneiden tietoihin osoittaa, kuten oli odotettavissa, perustutkimuksen osuuden instituutin omasta tutkimustoiminnasta olevan suhteellisen merkittävä (38 %) ja soveltavan tutkimuksen osuuden yhteistutkimuksessa olevan erittäin merkittävä (93 %).

Yritysten tutkimusten tuloksista saaman hyödyn merkittävyyden arvioimiseksi on tarkasteltava IFP:n käyttämiä keinoja teknologian siirtämisessä.

Instituutin ja mahdollisten asiakkaiden väliset yhteydet luodaan yleensä tieteellisten kongressien yhteydessä. Instituutin maineen ja sen omistamien (julkisten) patenttioikeuksien ansiosta ostajat tietävät, millaiseen tutkimustyöhön heillä on mahdollisuus osallistua IFP:n yhteydessä. IFP ei turvaudu kaupallisiin toimenpiteisiin yhteistyösopimusten hankkimiseksi tai lisenssien myymiseksi, mutta sillä on kuitenkin toimistoja je edustajia tekemässä laitoksen tutkimustöitä tunnetuksi.

Tutkimustulosten siirtäminen yrityksille tapahtuu neljällä tavalla (a) jakamalla tietoa julkisesti, (b) yksilöllisin palve-

(*) Koska Ranska on pyytänyt komissiolta luottamuksellisuutta koskien IFP:n ja yritysten välisiä suhteita, näiden yritysten nimiä ei mainita tässä päätöksessä. Lisäksi kyseisiä yrityksiä koskevat tiedot on ryhmitelty yksilöiksi.

(*) Ranskan ilmoittamien tietojen mukaan näissä prosenttiluvuissa ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia moneen perättäiseen tilikauteen.

lusuorituksin, (c) hyödyntämällä yhteistutkimuksia ja (d) myöntämällä lisenssejä.

a) Tiedon jakaminen julkisesti koskee perustutkimusta tai yleisen tason teollisuustutkimustoimintaa, joista tiedotetaan eri julkaisuissa, jotka ovat kaikkien käytettävissä, varsinkin kun osa niistä on englanninkielisiä.

b) Yksilölliset palvelut: kyseisten tutkimustöiden kaikki tulokset toimitetaan toimeksiantajalle. Nämä tiedonsiirrot tapahtuvat täydellä omistus- ja yksinoikeudella. IFP voi jopa katsoa velvollisuudekseen kieltää näin hankittujen tietojen hyödyntämisen tietyksi ajaksi. Toiminnasta laskutetaan yksityiskohtaisen kirjanpidon perusteella määriteltujen tuotantokustannusten perusteella. Kaikki tutkimuksesta kiinnostuneet yritykset voivat osallistua toimintaan.

c) Yhteistutkimus on yleisin tiedonsiirtokeino. Tämä keino perustuu kullekin yhteistyökumppanille aiheutuneiden kulujen merkitsemiseen kirjanpitoon ulkoisten kulujen oikeaksi todistettujen maksutositteiden perusteella ja tutkimukseen käytetyn ajan korvaamiseen soveltamalla kustannuslaskelmaa, jossa otetaan huomioon henkilökustannukset ja yleiskustannukset. Tämä tapahtuu tilintarkastajan valvonnan alaisuudessa ja luvalla yleisen lainsäädännön säännösten mukaisesti. On huomattava, että poistoja ei merkitä IFP:n kuluja osoittavaan kirjanpitoon.

Tulokset ovat osapuolten yhteisomistuksessa suhteessa niiden rahoitusosuuksiin, ja jaettuun käyttöoikeuteen kuuluu mahdollisuus myöntää lisenssejä kolmansille osapuolille korvausta vastaan.

d) Lisenssien siirtäminen koskee sekä IFP:n omia tutkimuksia että yhteistutkimuksia. Tutkimustuloksia ei siirretä koskaan kokonaisuudessaan (ei patenttien, vaan ainoastaan käyttöoikeuksien myöntämistä). Käyttöoikeus on sitä paitsi ajallisesti ja paikallisesti rajoitettu. IFP ja sen yhteistyökumppanit voivat myöntää lisenssejä muille yrityksille.

Näin ollen ei ole mahdollista maksattaa jokaisella lisenssin haltijalla tutkimuksen kokonaiskustannuksia vaikka nämä voitaisiinkin nimetä ja yksilöidä (esim. tutkimusohjelmaa edeltävien hankintojen, saavutettujen tulosten ja välillisten vaikutusten arvioiminen on erittäin vaikeaa). Toisaalta ensimmäisen lisenssin myyminen tapahtuu ilman että voidaan varmasti tietää, kuinka monen lisenssin hankkijan kesken todelliset kokonaiskustannukset lopulta jakautuvat.

Kustannuksiin perustuvassa objektiivisessa laskutuksessa ilmenevien vaikeuksien vuoksi IFP:n on käytettävä perusteena kysynnän ja tarjonnan tasapainoon perustuvaa markkinahintaa, joka määritellään useimmiten mahdollisten asiakkaiden (yritysten) kanssa käytävien neuvottelujen perusteella tai harvemmin siten, että mahdollinen ostaja (valtio) jättää tarjouspyynnön.

Vaikka on syytä kysyä, mitä "markkinahinta" merkitsee tilanteessa, jossa suurin osa mahdollisista tarjoajista saa toimintatalousarvioonsa tukea suurten tai pienen osuuden, on selvää, että ostaja on valmis tarjoamaan hinnan, joka on yhtä suuri tai pienempi kuin voitto-osuuden kasvu, joka on odotettavissa sen ansiosta, että vanha järjestelmä korvataan tutkimuskeskuksen kehittämällä uudella menetelmällä.

Mahdolliset tietyistä tekniikasta kiinnostuneet asiakkaat kääntyvät sitä paitsi myös IFP:n kilpailijoiden puoleen sen tietämättä ja pyytävät näiltä hintatarjouksia ja esittelyjä pidättäen itsellään mahdollisuuden hyväksyä kiinnostavin tarjous.

IFP:n tutkimukset rahoitetaan kahdesta tulolähteestä: öljytuotteista perittävän kotimaisen veron (TIPP, Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers) lisäksi IFP:n hyväksi perittävien veronluonteisten maksujen tuloilla ja sekä yritysten että julkisten viranomaisten tai komission maksamalla ulkoisella rahoituksella.

IFP:n tehtävien rahoittaminen jakaantuu eri rahoituslähteille seuraavasti:

(%)

	1992		1993		1994		1995	
	IFP-maksu/	Teollisuus	IFP-maksu/	Teollisuus	IFP-maksu/	Teollisuus	IFP-maksu/	Teollisuus
<i>Tehtävät</i>								
Koulutus	93,90	6,10	93,90	6,10	95,40	4,60	94,50	5,50
Tiedotusdokumentointi	98,80	1,20	98,80	1,20	99,10	0,90	99,60	0,40
Oma tutkimus	100	0	100	0	100	0	100	0
Yleisen edun mukaiset ohjelmat	70,50	0	69,40	0	72,60	0	69,40	0
Ohjelmat ulkopuolisten tahojen kanssa	27	73	26,40	73,60	27,80	72,20	29,40	70,60

Kohdissa, joissa yhteissummaksi ei tule 100 %, erityisesti yleisen edun mukaisten ohjelmien osalta, jäljelle jäävät osuudet ovat julkisten viranomaisten ja komission rahoittamia.

On syytä todeta, että maksuista saatavilla tuloilla rahoitetaan instituutin oma tutkimus kokonaisuudessaan, mutta vain pieni osa ulkopuolisten kumppaneiden kanssa suoritettavasta tutkimuksesta (Ranskan ja ulkomainen teollisuus). Lisäksi on muistettava, että maksuilla katettavat menot eivät koidu kokonaisuudessaan tutkimusten rahoitukseen osallistuvien teollisuusyritysten hyväksi, sillä IFP omistaa yhä tietyn osan tutkimustuloksista.

Osa IFP:n toimintatalousarviosta (noin 32—37 %, riippuen vuodesta) koostuu ulkopuolisten tahojen maksamasta rahallisesta tuesta korvauksena teknologian siirrosta (sopimustulot ja lisenssimaksut), mikä on instituutin haavoittuvuin osa-alue. Tämä osa-alue jakaantuu seuraaviin ryhmiin:

(Prosenttia tutkimuksen ulkopuolisesta rahoituksesta)

	1994	1995
Kotimaisten toimielinten tuki	15,20	14,00
Yhteisrahoitus ranskalaisten kumppaneiden kanssa	21,90	24,00
Lisenssimaksut — Ranska	12,30	12,00
Ranska yhteensä	49,40	50,00
Euroopan yhteisön tuet	5,90	4,00
Yhteisrajoitus ulkomaisten kumppaneiden kanssa	24,70	22,00
Lisenssimaksut — ulkomaat	20,00	24,00
Ulkomaat yhteensä	50,60	50,00
Kaikki yhteensä	100,00	100,00

Lisenssimaksuja koskevin kohtien sisältöä ei ole tarpeen selvittää yksityiskohtaisemmin, koska asiaa käsiteltiin jo aiemmin kuvattaessa lisenssien hintojen määrittelymenetelmää.

Sekä ranskalaisten että ulkomaisten kumppaneiden kanssa tapahtuvaa yhteisrahoitusta koskevien kohtien sisältöä on sitä vastoin tarkennettava. Nimitys kattaa sekä tiedon yksilöllisten palveluiden (jolloin toiminnasta laskutetaan yksityiskohtaiseen kirjanpitoon perustuvien kustannuslaskelmien mukaisesti) että yhteistutkimuksen kustannusten laskutuksen loppusumman.

Jälkimmäisen teknologiansiirrotavan osalta yhteiskuntatutkimus edellyttää eri osapuolten tasapuolista osallistumista rahoitukseen. Kun IFP:n tämän ohjelman yhteydessä toteuttamien tutkimustöiden loppusumma ylittää sen rahoitusosuuden, IFP laskuttaa erotuksen asianomaisilta yhteistyökumppaneilta.

Yllä olevassa taulukossa Ranskaa koskeva välisumma vastaa tuloja, jotka ovat peräisin ranskalaisilta yrityksiltä tai niiden ulkomailla sijaitsevilta tytäryhtiöiltä, kun taas ulkomaita koskeva välisumma käsittää ulkomailla yhdessä ulkomaisten yhtiöiden kanssa tai ulkomaisten yhtiöiden

Ranskaan sijoittuneiden tytäryhtiöiden kanssa toteutetun liikevaihdon.

Yllä olevasta taulukosta käy ilmi, että ulkomailta tuleva rahoitus on kokonaisuuden kannalta jokseenkin yhtä suuri kuin kotimainen rahoitus. Tilanne on kuitenkin täysin erilainen, jos otetaan huomioon vain IFP:n ja yritysten välinen yhteistoiminta. Ranskalaisten yritysten kanssa toteutettu liikevaihto vuonna 1994 oli 34,2 % kokonaisliikevaihdosta, kun taas ulkomaisten yritysten kanssa toteutettu liikevaihto oli 44,7 % kokonaisliikevaihdosta. Vuonna 1995 vastaavat prosenttiosuudet nousivat 36 %:iin ja 46 %:iin.

Vaikka ranskalaisilta yrityksiltä saatuun liikevaihtoon lisättäisiinkin ulkomaisilta yrityksiltä tai niiden Ranskaan sijoittuneilta tytäryhtiöiltä saadut tulot, tilanne ei muutu merkittävästi: vuonna 1994 36,8 % liikevaihdosta saatiin Ranskasta tai ulkomailla sijaitsevien ranskalaisten yritysten tytäryhtiöiden hankkeista, kun taas 42,1 % tuli ulkomaisten yritysten kanssa toteutetuista toimenpiteistä.

Eri tuloryhmien yksityiskohtaisempi tarkastelu osoittaa, että öljy- ja autoalalla toimivat suuret ranskalaiset yritykset ovat IFP:n tärkeitä yhteistyökumppaneita. Vuonna 1994 24,7 % liikevaihdosta tuli suurilta öljy-yhtiöiltä, suurilta ranskalaisilta autonvalmistajilta ja ISIS-yhtymään (joka vastaa IFP:n osakkuuksista petrokemian teollisuudessa, autoteollisuudessa ja muilla niihin liittyvillä aloilla) kuuluvilta yhtiöiltä.

Valtio, joka rahoittaa positiivisia toimenpiteitä veronluonteisilla maksuilla, toimii yleensä niin tukeakseen kotimaista teollisuutta eikä sen ulkomaisia kilpailijoita. IFP:n tapauksessa öljy- ja autoalan kaksi tärkeintä ranskalaista yhtiötä kuuluvat IFP:n suurimpiin asiakkaisiin, mutta se ei vaikuta siihen, että IFP saa suurimman osan liikevaihdostaan ulkomaisilta yrityksiltä.

Vuoden 1994 liikevaihdon maantieteellien jakauma oli seuraava:

	Tulot ulkomaisilta yhteistyö- kumppaneilta 1994	Maksut ulkomailta 1994	Maksut ulkomailta 1995 ⁽¹⁾
Ulkomainen teollisuus			
Tytäryhtiöt Ranskassa	2,60	—	—
Euroopan unioni	5,00	3,20	2,15
Muut Euroopan maat	0,60	0,70	0,72
Pohjo- ja Etelä-Amerikka	6,20	4,80	12,18
Aasia	10,10	11,30	8,95
Afrikka	0,20	—	—
Australia ⁽²⁾	—	—	—
Yhteensä ⁽³⁾	24,70	20,00	24,00

⁽¹⁾ Yksityiskohtaisia tietoja ulkomaisten yhteistyökumppaneiden tuloista ei ole saatavilla.

⁽²⁾ IFP:n yhteistyökumppaneina on myös jonkin verran australialaisia yrityksiä, joiden tulojen kokonaissumma on niin pieni, ettei sitä ole tarpeen mainita tässä taulukossa.

⁽³⁾ Edellisestä taulukosta otetut arvot.

Edellä käsiteltyjen asioiden perusteella voidaan päätellä, etteivät ranskalaiset yritykset saa IFP:n tutkimus- ja kehitystoiminnan tuloksista suurinta hyötyä ja että tulokset on asetettu kaikkien yritysten saataville ketään syrjimättä. Tilanne vastaa tapahtumia markkinoilla, joilla suurin osa yrityksistä toimii samoilla aloilla ja on siten kiinnostunut samoista teknologioista. Ei siis ole mitään outoa siinä, että IFP:n tutkimustuloksista tiedotetaan myös eri puolilla maailmaa.

Vaikutelma vahvistuu tutkittaessa ranskalaisille yrityksille myönnettyjen lisenssien määrää (74 1 042:sta 1.1.1995 tilanteen mukaan) sekä viime vuosina allekirjoitettujen hyödyntämissopimusten määrän kehitystä:

	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Ranska	24	17	27	*	40	28
Eurooppa — IVY	31	34	28	*	48	26
Pohjois- ja Etelä-Amerikka	28	23	31	*	32	42
Aasia — Australia	43	73	58	*	50	51
Afrikka	0	2	13	*	7	5
Yhteensä	126	149	157	*	177	152

* Ei tiedossa

IV

Perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrättyjä menettelyjä aloitettaessa tässä asiassa vallinneiden muiden epäilyjen osalta komissio voi saamiensa tietojen pohjalta todeta seuraavaa:

- 1) Niiden suorien ja/tai välillisten tukien osalta, joita IFP:n ohjelmat merkitsevät tietyille yrityksille, joissa se on osakkaana, voidaan todeta, että ISIS-yhtymään (Holding Internationale de Services Industriels et Scientifiques), josta IFP omistaa 57,3 prosenttia, Sogep (ELF-yhtiö) 39,1 prosenttia ja Banque Nationale de Paris 3,6 prosenttia, kuuluvia yhtiöitä kohdellaan aivan samalla tavalla kuin muita yrityksiä, joiden kanssa IFP on yhteistyössä.

On totta, että ISIS-yhtymään kuuluvat yhtiöt (13 yhtiötä 1994) ovat IFP:n tärkeitä asiakkaita, sillä niiltä saadut sopimus- ja lisenssitulot muodostavat 10,3 prosenttia instituutin ulkopuolisilta saatavien tulojen kokonaissummasta (2 prosenttia sopimustuloista ja 8,3 prosenttia lisenssimaksuista)

Muiden osakkeenomistajien olemassaolo, se että ISIS-yhtymän osakkuudet öljyalalla, kemian teollisuudessa ja autoalalla ovat kolmea poikkeusta lukuunottamatta

vähemmistöosakkuuksia ja se että IFP suorittaa yhteistutkimusta yhtymän yhtiöiden kanssa, suorittaa niille yksilöllisiä palveluja tai myöntää niille lisenssejä samoilla ehdoilla kuin muut yritykset, johtaa kuitenkin siihen päätelmään, että ISIS-yhtymän yhtiöt eivät saa IFP:ltä enemmän tukea kuin muut yritykset (ottaen huomioon, että joissakin teknologian siirroissa — yhteistutkimuksessa ja lisenssien myöntämisessä — IFP ei laskuta kokonaiskulujaan). Kolme poikkeusta-pausta, joissa ISIS-yhtymä on enemmistöosakkaana, ovat konsulttiyhtiö (100 % omistusosuus), kiinteistöyhtiö (70,39 %) ja mittauslaitteiden valmistus- ja markkinointiyhtiö (81 %).

- 2) Komissio arvioi IFP:n osakkuuksistaan saamien korvausten olevan hyväksyttäviä normaaleissa markkinaolosuhteissa.

ISIS-yhtymän osakkeiden 1 päivän tammikuuta 1986 ja 31 päivän joulukuuta 1994 tilanteen mukaisen arvon ja ISIS-yhtymän IFP:lle 1986—1994 vuosittain maksamien osinkojen arvon perusteella sijoituksesta saatava keskimääräinen vuosituotto, laskettuna TRIn perusteella (Taux de Rentabilité Interne, sisäinen korkokanta, jolla määritellään kassavirtojen nykyarvo; se vastaa korkoa, joka olisi saatu alkuperäisestä sijoituksesta, jos tuotto olisi ollut säännöllinen), on 15 %. Tämä merkitsee sitä, että IFP on saanut tarkasteltuna ajanjaksona sijoituksestaan keskimäärin 15 prosentin vuosituoton huomioon ottaen sekä maksetut osingot että osakkeiden arvon kohoamisen. Vaikka otettaisiin huomioon tarkasteltavan ajanjakson 3 %:n keskimääräinen inflaatiotasotaso, osakkuudesta saatu tuotto on riittävä.

- 3) Arviosta, jonka mukaan veronluonteisista maksuista saadut tulot ovat suoraa tukea, joka suosii instituutin toimintaa suhteessa muualla yhteisössä sijaitseviin samanlaisiin keskuksiin, on todettava, että IFP ei ole ainoa yhteisössä sijaitseva tutkimuskeskus, jonka toiminta rahoitetaan osittain tai kokonaan julkisilla varoilla.

Kuten tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtion tukea koskevien yhteisön puitteiden⁽⁶⁾ 2.4 kohdassa todetaan, ”korkeakoulujen tai voittoa tavoittelemattomien julkisten tutkimuslaitosten harjoittaman tutkimus- ja kehitystoiminnan julkinen rahoitus ei tavallisesti kuulu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan”. On kuitenkin muistettava, että IFP on voittoa tavoittelematon tutkimuslaitos (johtosäännössä sanoin ”luonteeltaan ei-kaupallinen”).

⁽⁶⁾ Komissio on hyväksynyt puitteet 20 joulukuuta 1995 ja antanut ne tiedoksi jäsenvaltioille 19 päivänä tammikuuta 1996 päivätyllä kirjeellä (EYVL N:o C 45, 17.2.1996, s. 5).

On vaikea väittää, että IFP harjoittaisi sen johtosääntönsä vastaista toimintaa. Voitaisiin kuitenkin huomauttaa, että IFP toimii vastoin johtosääntöään myydessään tutkimustuloksia markkinahintaan.

Voidaan puolustaa myös sitä näkökantaa, että koska keskus ei tavoittele voittoa, se voisi luovuttaa tuloksensa ilmaiseksi. Jos näin ei toimita ja jos se myy tuloksiaan markkinahintaan (vaikka tällä käsitteellä ei ole merkitystä tällä alalla, koska suurin osa samanlaisista laitoksista saa valtion tukea, minkä seurauksena niillä ei ole tarvetta saada kulujaan katetuksi), se johtuu siitä, että maksuista saatavat tulot eivät riitä IFP:n kaikkien toimintojen rahoittamiseen, jolloin se tarvitsee tutkimustulosten myymisestä saatavaa lisärahoitusta.

Kun kerran tutkimus- ja kehitystyölle myönnettävää valtion tukea koskevien yhteisön puitteiden mukaan voittoa tavoittelemattomien tutkimuskeskusten rahoittaminen ei kuulu perustamissopimuksen 92 artiklan 1 alakohdan soveltamisalaan, tällaisten laitosten rahoittaminen voi vastata valtion tukea tutkimustulosten yrityksille siirron muodossa. Asiaa on käsitelty III osassa.

V

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että IFP, vaikkei se laskuta aina tutkimuksesta aiheutuvia todellisia kustannuksia, ei harjoita minkäänlaista syrjintää niiden yritysten osalta, joille se luovuttaa sekä itsenäisestä että yhteistutkimuksesta saatuja tuloksia. Tämän seurauksena ei voida osoittaa, että ranskalaiset yritykset hyötyisivät eniten IFP:n tutkimuksista.

On myös käynyt ilmi, että IFP ei anna minkäänlaisia suoria tai välillisiä tukia yrityksille ja että ISIS-yhtymään kuuluvat yhtiöt eivät hyödy muita yrityksiä enemmän tutkimusten tuloksista. Lisäksi IFP saa hyväksyttävän korvauksen osakkuuksistaan tässä yhtymässä.

Yhteistutkimuksissa, jossa laskutusta ei suoriteta aiheutuneiden kustannusten perusteella, on kyse tuesta, koska se vastaa valtion varojen siirtämistä yrityksille, joiden etujen mukaista on käyttää hyväkseen IFP:n tutkimuksia joutumatta suorittamaan itse näitä tutkimuksia. Muussa teknologian siirrossa, toisin sanoen yksilöllisissä palveluissa ja lisenssien myöntämisessä, siirto tapahtuu kustannusten tai sellaisen markkinahinnan pohjalta, joka on määritelty mahdollisen asiakkaan kilpailutettua eri tutkimuskeskuksia, jolloin ei siis ole kyse tuesta.

Tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävää valtion tukea koskevien yhteisön puitteiden (7) 2.4 kohdassa todetaan, että "jos tällaisen valtion rahoittaman tutkimus- ja kehitys-

työn tulokset annetaan yhteisön yritysten käyttöön ketään syrjimättä, komissio lähtee siitä periaatteesta, että tavallisesti ei ole kysymys EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisesta valtion tuesta".

Vaikka siis olisikin kyse tuesta (yhteistutkimus), tutkimustulokset ovat ketään syrjimättä vapaasti kaikkien kiinnostuneiden yritysten saatavilla kansallisuudesta riippumatta, jolloin nämä tuet eivät kuulu 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Komission mielipide muuttuisi kuitenkin todennäköisesti, jos osoittautuisi, että vaikka tulokset periaatteessa ovatkin kaikkien saatavilla, IFP:n tutkimukset todellisuudessa hyödyttävätkin eniten ranskalaisia yrityksiä.

Kun on todettu juuri selvitettyjen syiden perusteella, että IFP:n toimintaan ei sisälly perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea, on tutkittava, soveltuuko tietyistä öljytuotteista perittävän veronluonteisen maksun muodossa toteutettavaa IFP:n rahoitus yhteismarkkinoille.

Kuten yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa 47/69 antamassaan tuomiossa (8): "varsinainen tuki voidaan katsoa hyväksyttäväksi, mutta on huomioitava siitä aiheutuva rahoitusmuodosta johtuva haitallinen vaikutus, jonka vuoksi sen ei voida katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille eikä olevan yhteisen edun mukaista".

Koska tässä tapauksessa ei ole kyse perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisesta valtion tuesta, ei ole aihetta arvostella rahoitusmuotoa, ainakaan maahan tuotujen tuotteiden verottamisen osalta. Kun kerran kaikki kiinnostuneet yritykset voivat lisäksi hyötyä rahoituksesta saatavilla tuloilla rahoitetuista toimenpiteistä, ei ole perustamissopimuksen säännösten vastaista, että muut kuin ranskalaiset yritykset osallistuvat toiminnan rahoittamiseen.

Maasta vietyjen tuotteiden maksuista vapauttamisen osalta on todettava, että tätä asiaa ei käsitelty menettelyn aloittamisen yhteydessä, koska Ranska sitoutui olemaan hyvittävä muihin jäsenvaltioihin tai ETA-maihin vietävistä tuotteista perittäviä maksuja.

Maksuista vapauttaminen houkuttelee kuitenkin valmistajaa ainakin teoriassa myymään tuotantoaan ulkomaille enemmän kuin kotimaan markkinoilla, mikä voisi aiheuttaa muutoksia yhteisön sisäisessä kaupankäynnissä.

(7) Katso alaviitettä 6.

(8) Katso alviitettä 2.

Koska Ranska uudisti tämän menettelyn yhteydessä sitoumuksensa^(*) periaatteeseen, jonka mukaan jäsenvaltioihin ja ETA-maihin vietäviin tuotteisiin sovelletaan IFP-maksua, lopettamalla muihin jäsenvaltioihin ja ETA-maihin vietävistä tuotteista maksettavien maksujen hyvittämisen, komissio ei aio aloittaa asiaa koskevia tutkimusmenetteilyjä.

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tietyistä öljytuotteista IFP:n hyväksi perittävien veronluonteisten maksujen jatkaminen vuosien 1993—1997 aikana ei kuulu 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos:

- 1) Institut Français du Pétrole -instituutin tutkimus- ja kehitystoiminnan rahoittaminen tietyistä öljytuotteista perittävällä veronluonteisilla maksuilla ei ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea
- 2) IFP:n itsenäisesti tai yhteistyössä toteuttamien tutkimus- ja kehitystöiden tulosten siirtäminen yrityksille ei ole 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea, koska tulokset asetetaan yhteisön kaikkien yritysten saataville ketään syrjimättä.

2 artikla

Ranskan pysyvän edustuston Euroopan unionissa lähettämässä 5 päivänä tammikuuta 1996 päivätyssä kirjeessä

Ranska sitoutui perimään vientiin tarkoitetuista öljytuotteista IFP-maksua; tämän sitoumuksen mukaisesti Ranska ilmoittaa komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen antamisesta toimenpiteistä, joihin se on ryhtynyt pannakseen täytäntöön säädösluonnoksen, jolla muutetaan 8 päivänä tammikuuta 1993 annettua säädöstä 93—28.

3 artikla

Ranska ilmoittaa komissiolle vuosittain toimitettavassa kertomuksessa IFP-maksun vuosittain kertyvän kokonaismäärän sekä IFP-maksun käyttötarkoituksista eritellen minkä tyyppisiin toimenpiteisiin maksua on käytetty, sekä antaa yksityiskohtaisen kuvauksen suoritetuista toimenpiteistä ja yhteistyökumppaneista, joiden kanssa toimenpiteet on toteutettu.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 1996.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

^(*) Ranskan pysyvän edustuston Euroopan unionissa lähettämä kirje TL/dm N:o 0016, päivätty 5 päivänä tammikuuta 1996.